

VILDA KÄRLEKSHISTORIER

skriven av

Pia Svensson

(senast ändrad 2014-02-06)

SYNOPSIS

Precis innan skolstarten flyttar tvillingarna ALICE, 16 och SAGA, 16 till Stockholm från Göteborg. Samtidigt får deras barndomsvän VIKTOR, 17 reda på att sin bästa väns tvillingsyster har blivit mördad. När skolan börjar upptäcker ALICE att EMBLA, 17 hon träffade på språkresan till Australien under sommaren och inledde en romans med, har börjat i hennes nya klass på gymnasiet.

SAGA brottas med alkohol- och drogproblem och lider av depression samtidigt som hennes känslor för VIKTOR växer. VIKTOR själv går igenom en svår fas, dragen mellan sin bästa väns sorg, flickvännen som inte vill ha honom längre, nya känslor för ALICE. Hon själv kan inte sluta tänka på den månaden hon spenderade med EMBLA samtidigt som hon försöker göra allt för att få sin syster på fötter. EMBLA tyngs ner av sin styvfars höga krav och konservativa tankar angående hennes sexualitet och helt plötsligt är SAGA där.

Karaktärernas egna berättelser om att känna lycka och sorg flätar ihop sig i varandra och tillsammans är de med och vilda kärlekshistorier. De låter sig skrika ut i frustration, gråta av sorg och skratta av lycka. De gör val de ångrar och val de älskar. Birollerna spelar en stor roll för huvudkaraktärerna, speciellt VIKTORS vän ADRIAN, 17 har en stor påverkan på berättelsens gång.

Vi får följa deras motgångar och framgångar ändå in till en avslutning där två finner varandra, en finner sig själv och den fjärde finner vad riktig kärlek innebär.

ROLLER

- VIKTOR 17 Bästa vän med ADRIAN, tillsammans med SOFIA, kär i ALICE. Barndomsvän till EMBLA och bror till EBBA och TOVA.
- ALICE 16 Tvilling till SAGA, kär i EMBLA, väldigt studiemotiverad.
- EMBLA 17 Varit på utbytesår i Australien, öppet homosexuell, "kär" i SAGA. Barndomsvän med VIKTOR, storasyster till LOVINA. Press hemifrån av en konservativ styvpappa.
- SAGA 16 Tvilling till ALICE, kär i VIKTOR. Lider av depression och har alkohol- och drogproblem.
- ADRIAN 17 Tvilling till BIANCA, tillsammans med LINN och bästa vän med VIKTOR. ANTON och MY är storebror och lillasyster.
- BIANCA 17 Tvilling med ADRIAN, dör när historien börjar. Bästa vän med LINN. ANTON och MY är storebror och lillasyster.
- LINN 17 Flickvän till ADRIAN, bästa vän med BIANCA.
- LOVINA 15 Lillasyster till EMBLA.
- SOFIA 17 Flickvän till VIKTOR, nära vän till EMMA men har länge haft dispyt med LINN, BIANCA och EMBLA.
- CHARLIE Mamma till VIKTOR, EBBA och TOVA.
- ÅSA Mamma till ANTON, ADRIAN, BIANCA och MY.
- STYVPAPPA och MAMMA till EMBLA och LOVINA.
- MAMMA och PAPPA till ALICE OCH SAGA.

MY 11 Lillebror till ANTON, ADRIAN och BIANCA.

EBBA 15 Lillasyster till VIKTOR och storasyster till TOVA.

ANTON 20-något Storebror till ADRIAN, BIANCA och MY. (nämns endast ett flertal gånger)

EMMA 16 Klasskamrat till EMBLA och ALICE, vän med SOFIA.

NATHALIE 16 Klasskamrat till EMBLA och ALICE, vän med JENNY.

JOSEFINE 16 Klasskamrat till EMBLA och ALICE.

JENNY 17 Går i tvåan på samma skola som EMBLA, ALICE, VIKTOR och ADRIAN. Vän med NATHALIE.

NORA 17 Går i tvåan på samma skola som EMBLA, ALICE, VIKTOR och ADRIAN.

AKT 1 SCEN 1

EXT. GATUHÖRN - NATT

ADRIAN sitter på golvet med sin tvillingsyster, BIANCA, som ligger med sitt huvud i hans knä. BIANCA är döende och ADRIAN tar upp mobilen och ringer 112.

SOS: (V.O)
SOS 112 - vad har inträffat?

ADRIAN: (skriker)
Min syster - hon har blivit våldtagen - misshandlad - HON KOMMER ATT DÖ OM NI INTE KOMMER NU!
(tittar ner på BIANCA och håller hennes hand samtidigt som han stryker hennes hår)
Bianca, det kommer att bli bra. Jag lovar, ambulansen är på väg, fortsätt att kämpa.

BIANCA: (sätter sin hand på ADRIANS kind)
Adrian, jag är så hemskt ledsen.

Sirener hörs på distans, ADRIAN böjer ansiktet framåt mot BIANCA och allt blir svart.

AKT 1 SCEN 2

INT. ALICES & SAGAS KÖK - DAG

SAGA står i sin nya lägenhet och tittar ut genom det öppna köksfönstret. I handen håller hon ett cigarettpaket, en tändare och med en cigarett mellan läpparna.

Hennes tvillingsyster, ALICE, kommer in samtidigt som SAGA tänder cigaretten. ALICE bär på en stor hög med SAGAS kläder och ser irriterat ut.

ALICE: Vi hade ju kommit överens med mamma och pappa att jag skulle få rummet med balkongen.

ALICE släpper kläderna på golvet och SAGA stoppar både tändare och cigarettpaket i bakfickan.

SAGA: Men kom igen, jag kunde väl inte se att det var just det rummet som hade balkong. Jag ville bara få upp skiten ur kartongerna.

ALICE: Sluta spela så oskyldig.
(ALICE tittar äcklat på sin syster)
Mamma och pappa sa att du måste sluta röka, annars kommer de ta ifrån dig ditt studiebidrag.

SAGA: (trött och irriterat)
Lägg dig inte i saker som du inte förstår.

MAMMA och PAPPA kommer in i köket och båda bär på två stora väskor var.

SAGA slänger genast ut cigaretten genom det öppna köksfönstret och ger ALICE fingret.

PAPPA: Saga, var det där en cigarett jag såg?

MAMMA: (allvarligt)
Vi sa ju åt dig att sluta, Saga. Det här är sista varningen.

ALICE: (spydigt)
Jag sa ju det.

SAGA: (irriterat)
Håll käften!

PAPPA: Jag har sagt åt dig att inte använda ett sådant språk, speciellt inte mot din syster.

(vänder sig mot ALICE)
Alice, du behöver inte ta ansvar för din syster, det är vårt jobb.

(vänder sig mot SAGA)

Saga, din mamma har rätt, det här är sista varningen
innan pengarna ryker.

SAGA: Spelar ingen jävla roll längre, jag går och träffar
Viktor eller något. Jag orkar inte vara fast här med er.

MAMMA: Det kanske är bäst så för tillfället... Hälsa Viktor från
oss.

SAGA går därifrån utan ett ord och utan att vända sig bakåt.

ALICE suckar och går tillbaka in på sitt rum.

PAPPA går för att ta upp klädhögen på golvet.

PAPPA: Hon har varit sådär hela sommaren, tror du att det kan
bero på flytten?

MAMMA: Nej, jag tror inte att Stockholm gör någon skillnad från
Göteborg. Men jag medger att hon har varit så hela
sommaren. Det är nog säkert bara en fas hon går igenom.

PAPPA: Jag hoppas inte det blir för jobbigt för henne att gå i
samma skola som Alice. Jag vet att det inte går att rå
för att de valde samma skola, men de kommer i alla fall
inte gå i samma klass. Så det är väl bra?

MAMMA: Älskling, oroa dig inte, det kommer att bli bra. Om det
fortsätter såhär, tar vi bara och pratar med henne. Jag
vill att hon ska kunna lita på oss.

AKT 1 SCEN 3

EXT. PARK - DAG

VIKTOR sitter på en parkbänk med mobilen i handen. Den visar det
lästa meddelandet från ADRIAN - 'JAG RINGER DIG SEN'.

(projiceras på skärm)

På marken, lutandes mot VIKTORS ben sitter hans
lillasyster EBBA. De båda ser trötta ut.

EBBA: (tittar upp på VIKTOR)
Inget nytt än?

VIKTOR: (skakar på huvudet)

Adrian sa att han ringer mig sen, jag tror hon
fortfarande opereras.

EBBA: (drar handen genom håret)

Tror du att...?

VIKTOR: Vi kan inte tänka så, inte än. Vi måste tänka att det
kommer gå bra.

(paus)

Men jag har tänkt på det också.

EBBA går upp och sätter sig bredvid VIKTOR och lägger sig ner med
huvudet i hans knä. VIKTOR stryker hennes hår.

EBBA: (sorgset)

Jag vill inte tänka så, men just nu känns det som den
enda tanken. Jag kan inte se något framåt längre.

(paus)

Har du pratat med Sofia än? Vet hon om?

VIKTOR: De var inte så nära vänner, eller vänner alls, så nej,
hon vet ingenting. Dessutom är hon på landet med sina
föräldrar.

SAGA ringer.

(projiceras på skärm)

VIKTOR: Vänta, någon ringer.

(EBBA sätter sig upp spänt och VIKTOR tar upp
telefonen som ligger bredvid honom)

Hallå? Aha, hej Saga, ännu ett bråk med föräldrarna?

SAGA: (V.O.)

Hur visste du?

VIKTOR: Alice smsade mig nyss att du var på väg. Jag räknade ut
att det antagligen var ett bråk. Alice verkade orolig.

SAGA: (V.O.)

Tvillingar är så helvetes jävla jobbiga ibland, du har

tur som inte har någon. Jag längtar så extremt mycket tills jag slipper bo med henne.

VIKTOR: Småsysstrar är också lika jobbiga, och du har åtminstone inte två syskon.

SAGA: (V.O.)
Mmm, det är sant det.
(kort paus)
Är du hemma?

VIKTOR: Nä, jag sitter i parken vid dig, kommer du hit?

SAGA: Jag är snart där.

Samtalet avslutas. Återigen ser man det lästa meddelandet från ADRIAN.

VIKTOR: Det var Saga, hon kommer hit.

EBBA: (reser sig upp)
Jag måste ändå gå, jag lovade att fika med Emelie. Hälsa Saga och... ring om du hör något, okej?

VIKTOR: (samtidigt som de kramas)
Jag lovar, vi ses hemma.
(ropar efter)
Och kom i tid, mammorna vill att vi ska familjemiddag tillsammans!

EBBA: (smått irriterad)
Ja, ja, vi ses, hejdå!

VIKTOR fingrar på telefonen frustrerat innan han stoppar ner den i fickan. Han sätter armbågarna mot knäna och lutar sig fram i en sorgsen pose.
SAGA kommer och allt blir mörkt, endast en strålkastare lyser på SAGA.

SAGA: (en bits avstånd från VIKTOR, granskar honom med en försiktig blick innan hon tittar ut mot publiken)
Vi har inte setts sen mitten av juli när vi var på

Gotland tillsammans med våra familjer. Hans hår är lite längre och ljusare än vad det var då. Huden är solbränd, men inte lika som min egen. Jag kan se hans perfekta armar medan den vita t-shirten vilar lätt på hans axlar. Om jag bara kunde få röra dem, händerna, halsen, ansiktet, känna hans varma hud och få samma beröringar tillbaka.

(sorgset)

Men det kommer aldrig att hända.

Ljuset kommer tillbaka som tidigare och SAGA går fram och sätter sig bredvid VIKTOR som tittar upp på SAGA.

SAGA: (orolig)

Vad har hänt? Är det något allvarligt?

VIKTOR: Jag väntar bara på att samtal, det är lugnt, oroa dig inte. Hur är saker hemma?

SAGA: (lätt frånvarande)

Ah, jo, men det är väl rätt så okej. Mina föräldrar är så jävla noggranna med att kolla efter cigaretter, alkohol och sånt hela tiden bara.

VIKTOR: Du vet att du verkligen borde sluta med allt det där. Det är inte bra alls.

SAGA: Jo, jag vet, men asså, jag kan seriöst inte sluta.

(kort paus)

Men hur var resan till Berlin, den med dina vänner?

VIKTOR: (rycker på axlarna)

Det var väl rätt så okej, eller, det var så många museer att gå på och jag hatar verkligen museum. Annars var det kul med alla utekvällar! Jag kom hem för ett par dagar sen, men det har varit lite ... svajigt.

(VIKTOR tonar ut på den sista meningen)

Vad har du gjort annars hittills då?

SAGA: Inte så mycket, packat upp, fyllt i papper och sånt inför skolan typ.

VIKTOR: Juste, du börjar på min skola va?

SAGA: Mm, med Alice också. Av alla skolor som finns här i Stockholm så var hon tvungen att välja samma som jag...

VIKTOR: (tittar på sin mobil - inga nya meddelanden)
Alltså, jag tror jag måste dra typ nu. Det har hänt en sak, förlåt, jag måste nog gå.
(reser sig upp)

SAGA: (ser lite ledsen ut men försöker att inte visa det)
Ah, det är lugnt. Oroa dig inte för mig, vi ses på tisdag va?

VIKTOR: (frånvarande)
Mm, vi ses, hälsa.

VIKTOR går därifrån och lämnar SAGA kvar på bänken och hon tänder en ny cigarett.

AKT 1 SCEN 4

INT. EMBLAS SOVRUM - KVÄLL

EMBLA, med hörlurar om öronen, sitter på sängen med benen i kors och bläddrar igenom en broschyr för gymnasieskolan hon ska börja på nästa dag. Musik spelas högt i bakgrunden. Hennes STYVPAPPA kommer in och EMBLA tar av sig hörlurarna och musiken sänks.

STYVPAPPA: Är du redo att börja skolan imorgon?

EMBLA: (spydigt)
Jag skulle ha varit det ifall du hade låtit mig stanna kvar i Australien.

STYVPAPPA: (utan att låtsas om EMBLAS kommentar)
Jag var redo. Jag hade pluggat extra och läst alla böcker man läste i ettan under sommaren innan för att vara förberedd.

EMBLA: Okej, jag bryr mig inte, kan du lämna mig ifred nu?
(försöker sätta tillbaka hörlurarna)

STYVPAPPA: (avbryter)
Jag var bäst i klassen, det var jag. Jag vill inte att du ska misslyckas, för ingen i den här familjen ska misslyckas.

EMBLA: (irriterat)
Jag lyckades i Australien, jag hade bra betyg och var aktiv i skolan där. Dessutom, vad har du för rätt att säga 'den här familjen'? Du är inte ens min pappa, bara något jävla äckel som mamma bestämde sig för att gifta sig med.

STYVPAPPA: (höjd röst)
Hörru, prata inte med mig med det språket! Det här är mitt hem, under mitt tak! Vad tacksam att du har någon form av en pappa, det finns massvis av unga i din ålder som skulle göra allt för att få den kärlek och uppmärksamhet som jag ger dig!

EMBLA: (skriker)
NEJ! Om du faktiskt hade uppmärksammat dig på vad jag EGENTLIGEN vill, så skulle jag ha varit kvar i Australien. Det ENDA positiva jag ser med att vara tillbaka här, det är Lovina!

STYVPAPPAN ger EMBLA en örfil och hon stirrar i chock på sin styvpappa som man tydligt kan se är mycket arg.

STYVPAPPA: Du gör som jag säger, förstår du?

EMBLA: Jag gör vad fan jag vill!

EMBLA reser sig hastigt upp och sätter på sig hörlurarna samtidigt som hon stormar därifrån till andra sidan scenen medan STYVPAPPAN står kvar vid sängen. Musiken pumpas högt så fort hörlurarna är på.
Allt blir mörkt, en strålkastare riktas på EMBLA och så fort hon tar av sig hörlurarna, bryts musiken.

EMBLA: (tittar ut mot publiken)

Jag visste att ingen skulle förstå mig när jag kom tillbaka till Sverige. Jag hade förnekat det så länge innan, men tiden på andra sidan jordklotet fick mig att förstå och acceptera mig själv bättre. Den konservativa idioten till styvpappa jag har, han tvingar mig att leva i en lögn. Jag vill börja leva i sanningen, men om jag gör det så kommer jag börja leva i helvetet.

AKT 1 SCEN 5

Allt är mörkt. VIKTOR och ADRIAN sitter på varsin sida av scenen på stolar och telefonerna tryckta mot sina öron. Det enda ljuset är varsin strålkastare på killarna.

ADRIAN gråter och han har svårt att forma orden.

VIKTOR försöker hålla sig samman, men har svårt.

ADRIAN: Hon är död ... hon gick inte att rädda.

(rösten brister totalt och han hulkar okontrollerbart)

VIKTOR: Jag ... jag är så hemskt jävla ledsen, Adrian.

(VIKTOR börjar gråta)

Jag vet inte vad jag ska göra.

ADRIAN: Inte jag heller...

(paus)

Jag måste nog gå nu. Mamma ropar.

VIKTOR: Du klarar det här, jag vet att du gör det. Jag ringer dig sen, okej?

ADRIAN: Mm, okej.

Ljuset på ADRIAN släcks och det är endast på VIKTOR som strålkastarljuset faller.

VIKTOR: (tittar ut mot publiken)
Det är så jävla orättvist. Om det nu finns en Gud, hur kan den tillåta att det här händer? Att en oskyldig människa som Adrians syster blev så grovt våldtagen att hon dör, barn och vuxna som svälter till döds runt om i världen och människor som blir kallblodigt mördade utan någon som helst nåd.
(skriker frustrerat och förtvivlat)
DET FINNS INGEN JÄVLA GUD!

AKT 1 SCEN 6

INT. KLASSRUM - MORGON

Flera ungdomar i 16-17årsåldern kliver in i ett klassrum med en lärare i spetsen. Ungdomarna ser nervösa ut och fingrar lätt på sina kläder och väskor. De är relativt tysta när de går in och sätter sig på varsin stol.
ALICE sätter sig längst bak i klassrummet.

LÄRARE: (hög och entusiastisk röst)
Välkommen hit till naturvetenskapliga linjen! Den korridor som det här klassrummet ligger i kallas för Naturreservatet och det är här den mesta av er tid kommer att spenderas.

LÄRAREN blir avbruten av att en andfådd EMBLA springer in. Kläderna ser slarvigt påtagna ut och axelväska som hänger snett på axel är öppen. De andra eleverna tittar på henne medan hon går fram till läraren.
ALICE stannar upp och tittar förstenat på EMBLA som inte märker av ALICE.

EMBLA: Förlåt att jag är sen! Det är min jävla idiotiska styvpappa som bestämde sig för att fucka ur totalt hemma.

LÄRARE: (försiktigt och skrattar lätt)
Okeeej. Vad är ditt namn?
(kollar på en lista)

EMBLA: Embla Guld.

LÄRARE: Ah, perfekt!

(tittar upp från listan och på EMBLA)

Välkommen hit, Embla!

(vänder sig mot resten av gruppen medan EMBLA
sätter sig på en stol längst fram)

Jag tänkte att vi skulle börja med en lära-känna-uppgift,
nämligen "snabbdejting". För er som inte har gjort det
förut, går det ut på att ni tar tag i närmsta klasskamrat
och sen ska du diskutera med hen om det ämnet jag ger er.
Då har ni en kort stund på er att prata innan jag byter
ämne och ni byter partner. Förstår ni?

KLASSEN: (mumlar)

Aaa.

Alla reser sig upp från sina stolar och ALICE går snabbt fram till
EMBLA, fastän hon är längst fram och ALICE är längst bak.

ALICE: Embla!

EMBLA tittar sig förvirrat omkring tills hon möter ALICES blick och
de går mot varandra.

LÄRARE: (ropar)

Diskutera nu var ni bor någonstans!

Alla elever utom ALICE och EMBLA skingrar sig mot hörnen och pratar
lågmält med varandra. Ljuset tonas ner, men inte helt,
och strålkastare riktas mot ALICE och EMBLA.

ALICE: (exalterat)

Vad gör du här? Jag trodde du bodde i Australien!

EMBLA: Min korkade styvpappa bestämde sig för att jag skulle
flytta hem. Sen hamnade jag här.

ALICE: (skrattar nervöst)

Ah, haha, okej... Så, vad har du gjort sen sist?

EMBLA: Det gamla vanliga, blivit irriterad på min styvpappa och skrikit på honom medan min mamma bara står bredvid och min lillasyster gömmer sig.

Men vänta, jag trodde du bodde i Göteborg?

ALICE: Göteborg var för tråkigt för mamma, så vi flyttade hit. Vad sjukt att vi hamnade i samma klass... Eller alltså, ja. Med tanke på allt.

EMBLA: (allvarligt)

Jag ångrar ingenting i somras, men saker händer för en anledning. Om du förstår vad jag menar.

ALICE: (sakta)

Kanske det.

LÄRARE: (ropar högt)

Dags att byta partner, och det nya ämnet är DRÖMMAR!
Tolka det hur ni vill!

Eleverna rör på sig lite, byter partner, men fortsätter att vara i bakgrunden och på sidan. EMBLA backar och ALICE går fram. Allt släcks och en strålkastare riktas mot ALICE.

ALICE: (tittar ut mot publiken)

Det känns så överkligt att hon är här, att jag är så nära och jag bara skulle kunna sträcka fram handen så skulle det vara som förut. Men det är inte som förut, sommaren är över och det verkar som att hon bara vill släppa allt vi hade. Hon är finare än någon annan människa jag har träffat och jag känner mig hel är jag är med henne. Det var mer än bara en sommarförälskelse.

AKT 1 SCEN 7

EXT. SKOLGÅRDEN – MORGON

VIKTOR står och väntar på skolgården. Några elever går förbi honom i smågrupper och pratar lågmält.

SAGA och ALICE kommer gåendes.

ALICE: (vinkar)

Viktor!

(ALICE nästan studsar fram till VIKTOR eftersom det här är första gången de träffas på ett år och kramar honom entusiastiskt, men VIKTOR svarar med en stel kram) Ett år senare och du ser praktiskt taget likadan ut som förut!

VIKTOR: (skrattar lätt)

Kanske, men du verkar ha ändrats. Ljusare hår eller?

ALICE: (drar över håret till ena sidan så det vilar på axeln)

Blekt av solen och saltvattnet, antar jag väl.

Allt blir mörkt utom en strålkastare som riktas på VIKTOR.

VIKTOR: (tittar ut mot publiken)

Hon har varit på språkresa under sommaren och det här är första gången sen jag var fyra vi inte har setts på sommarlovet. Hon har alltid haft med sig egna kompisar, så det har mest varit jag och Saga.

(tittar på ALICE)

Men nu när jag ser henne, förundras jag över hur mycket som kan hända under ett år.

Ljuset går tillbaka till normalt och ungdomarna fortsätter att prata.

ALICE: Jag kan fortfarande verkligen inte förstå att vi kommer se varandra varje dag än på somrarna! Och i måndags fick jag se att Embla går i min klass!

VIKTOR: (förvirrat)

Embla?

SAGA: (tänder en cigarett)

Någon tjej hon träffade i Australien. Har en helknäpp styvpappa tydligen.

VIKTOR: Vänta, sa du nyss Embla?

ALICE: (glatt)
Men titta, där kommer hon ju!
(vinkar)

EMBLA kommer fram till dem och ALICE kramar henne och ALICE börjar presentera EMBLA för dem andra.

ALICE: Saga, det här är Embla, Embla, det här är min syster
Saga. Och Viktor det här är-

VIKTOR: (avbryter)
Embla Guld, jag vet.

EMBLA börjar skratta och ALICE och SAGA tittar förvirrat på dem.

ALICE: Hur känner ni varandra?

EMBLA: Innan vi går in på den fantastiska historien, låt mig
bara säga att jag aldrig skulle ha tippat er för
tvillingar, om ens syskon.

VIKTOR tar ansats att svara men tre tjejer kommer fram till honom.

JENNY: (tjejig medkänsleröst)
Men gud, hur är det med dig? Kommer Adrian att komma
till skolan idag. Jag är sååå hemskt ledsen för hans
syster!

VIKTOR: (kort)
Tack, men Adrian kommer inte till skolan.

NORA: (rör lätt vid VIKTORS arm, pratar med en len
röst)
Men vet du när han kommer eller? För han ska typ gå i min
filosofigrupp och jag har hört att det är jättesvårt, så
jag tänkte annars att jag kan gå hem med anteckningarna
till honom? Var bor han någonstans?

VIKTOR: (irriterat)
Försök inte få det som om du bryr dig om honom, du vill
bara komma i säng med honom! Så lämna mig ifred!

VIKTOR stormar iväg in i skolan och de andra stirrar mållöst efter honom.

EMBLA ser lite obekvämt ut och ALICE fingrar på sin väska samtidigt som SAGA tittar ner i marken och fimpas sin cigarett. TJEJERNA ser djupt upprörda ut.

NORA: (upprört)
Men asså, jag försökte bara få honom att må lite bättre!
Jag vet ju liksom att han och Adrian är bästa vänner.

SOFIA: (gällt)
Han kan vara så sjukt okänslig ibland!

EMBLA: Håll käften, Sofia...

JENNY: Kom så går vi in, jag måste kolla så min mascara inte har smetat ut sig innan lektionen börjar.

TJEJERNA går in mot skolan och ALICE tittar på sin armbandsklocka.

ALICE: Kom Embla, vi måste gå nu, annars kommer vi försent.
(drar lätt i EMBLAS jacka och vänder blicken mot SAGA)
Vi ses hemma, okej?

SAGA nickar och ALICE och EMBLA går in i skolan.

AKT 1 SCEN 8

INT. CAFÉ - EFTERMIDDAG

EMBLA, SAGA, VIKTOR, VIKTORS flickvän SOFIA och hennes kompis EMMA sitter på ett café och har precis fått sina kaffekoppar. SOFIA och VIKTOR har varit tillsammans i över ett år och det syns.

SOFIA: Så Saga, Viktor säger att ni har känt varandra sen ni var typ jättesmå!

SAGA: Mm, våra föräldrar har landställe på Gotland tillsammans.

SOFIA: Och du har bott i Göteborg fram tills nu? Varför flyttade vi?

SAGA: Mamma fick ett journalistjobb här så vi bestämde oss för att flytta.

SOFIA: Var det inte jobbigt att byta skola?

SAGA: Eh, alltså, vi går ju i ettan, så vi skulle ju ändå ha fått byta ändå.

EMBLA: Åh, Sofia, du lyckas alltid vara den jobbigaste vid bordet! Det måste vara någon slags naturbegåvning du har!

VIKTOR: Embla...

EMBLA: Viktor, ta det lugnt.

(lyfter sin kopp och hamnar sin blick på EMMA)

Oj, vänta, går inte du i min klass?

EMMA: Eh jo, Emma. Du är Embla som kom försent första skoldagen.

EMBLA: (skrattar)

Mycket möjligt, jag är en ganska stor tidsoptimist, och dessutom så fuckade min styvpappa ur ganska rejält.

Det blir en stel tystnad vid bordet och de dricker stelt ur sina kaffekoppar.

SOFIA: Men Embla, du har ju varit i Australien. Träffade du någon kille där?

EMBLA: Jag träffade rätt så många killar där, liksom det är ett vanligt land som alla andra, så det finns ett ganska högt antal av manliga invånare. Men jag antar att du undrar om jag knullade med någon där?

SOFIA: (stelt)

Eh, ja.

EMBLA: Alltså, det var ju typ nån kille där som var intresserad av mitt fabulösa jag, men jag är ganska homosexuell.

VIKTOR: (förvirrat)
Va, är du?

EMBLA: Ja, förvånad eller, lover boy?

VIKTOR: (halvt anklagande)
Du har inte sagt något.

EMBLA: (skrattar)
Nä, alltså, jag tänkte inte direkt att ringa dig från
Australien efter mitt första tjejligg och spontant säga
"nämen tjenare Viktor, hur är det? Juste, jag är flata".

VIKTOR: Eller det känns lite konstigt att du inte sagt till mig
tidigare.

EMBLA: Alltså, om jag ville ha sexråd skulle jag bara ha frågat
dina mammor.

Återigen en stel tystnad runt bordet och SAGA reser sig upp
plötsligt.

SAGA: Eh, jag måste gå nu. Jag ska träffa en annan kompis, vi
ses.

SAGA går utan att vänta sig ett svar.

EMBLA: När blev du så heteronormativ Viktor?

VIKTOR: Nej, alltså, jag menade inte så, utan-

EMBLA: Glöm det, lover boy, vi släpper det. Hoppas att vi
slipper bråka om samma tjej bara.

SOFIA: Det kommer inte behövas, jag skulle ändå aldrig vilja
vara med dig.

VIKTOR: (lågt)
Sofia, släpp det.

EMBLA: Åh tack för kärleken Sofia, detsamma.

EMMA: (försiktigt)
Har vi några läxor till imorgon, Embla?

AKT 1 SCEN 9

EXT. GATUHÖRN - KVÄLL/INT. SAGAS RUM - KVÄLL

SAGA står i ett gatuhörn

(så långt ut i scenens kant som möjligt)
och tittar på mobilen och lyssnar på musik
(som spelas högt ut till publiken)
genom ett par hörlurar. Hon ser självsäker ut och väntar
på sin langare.

LANGAREN kommer med två vanliga matkassar och flaskor
klingar i.

SAGA tar av sig hörlurarna och musiken försvinner via
fade-out.

LANGAREN ger över matkassarna till SAGA utan ett ord och
SAGA nickar kort innan de båda försvinner åt olika håll.

SAGA kommer tillbaka in på scenen, fast från ett annat håll och ut
på den större delen. Rummet ska föreställa hennes sovrum
och det ska vara slarvigt och stökigt med en obäddad
säng.

SAGA ställer ner kassarna på golvet och tar upp en
vodkaflaska. Så fort som hennes läppar nuddar flaskans
hals, sätts hög snabb musik på. Hon dricker törstigt som
om det vore vatten.

SAGA ställer flaskan på ett bord, tänder en cigarett och
drar ett halsbloss och tar en till klunk av vodkan. Ett
skarpt knackande hörs och musiken sänks, men försvinner
inte helt.

SAGA: (irriterat)

Vem är det?

ALICE: Det är jag.

(kliver in i SAGAS rum och tittar misstroget sig
omkring)

Mamma och pappa kommer så att döda dig. Du kommer inte
att komma undan med det här.

SAGA: (sarkastiskt)

Vad ska de göra åt det? Sluta ge mig mina pengar eller?
Jag har redan pengar eftersom jag till skillnad från dig
jobbade förra året OCH klarade av skolan.

ALICE: Om du tycker att klara av skolan är genom att ha nästan
femtio procentig frånvaro, så visst.

SAGA: Äsch, jag kom in på samma skola som du och behöver inte
dras jävla pengar längre. Dra.

ALICE: (sarkastiskt)

Om du ber snällt.

SAGA: (trött röst)

Snälla söta underbara syster, kan du lämna mig ifred och
stänga dörren efter dig så är du snäll?

ALICE: (ironiskt)

Ha så kul att förstöra dig själv, din kropp och ditt liv.

ALICE går ut och musiken höjs återigen och SAGA tar en till klunk av
vodkan.

AKT 1 SCEN 10

INT. EMBLAS KÖK - KVÄLL/INT. EMBLAS RUM - KVÄLL

EMBLA sitter vid middagsbordet med sin STYVPAPPA, MAMMA och
lillasyster LOVINA.

STYVPAPPA: (vänder sig mot EMBLA)

Så Embla, hur är det i skolan? Är lärarna bra?

LOVINA: Kom igen, måste vi prata om skolan vid middagen?

(vänder sig mot sin MAMMA)

Kan jag få mer pasta?

MAMMAN räcker över pastan till LOVINA som lägger upp på sin tallrik.

STYVPAPPA: (skarpt till LOVINA)

Det är jag som bestämmer här vad vi ska prata om, det är mitt hus, så passa dig.

EMBLA älskar sin syster LOVINA mer än något annat i världen och hennes första tanke är att skydda sin syster från den man som redan skadat henne själv.

EMBLA: (hastigt)

Det är bra. Lärarna verkar kunna sina ämnen, så det är bra.

STYVPAPPA: (misstänksamt)

Verkar kunna sina ämnen? Vad är det för något?

EMBLA: Alltså, jag har ju bara gått i skolan i en vecka, så jag har inte riktigt fått ett helhetsintryck än.

STYVPAPPA: Jag kanske ska ringa skolan och se till att alla lärare är kvalificerade i sina ämnen...

EMBLA: Eller inte, snälla, jag har bara gått i en vecka. Det går inte att basera åsikter om lärare på en så kort tid.

(irriterat)

Asså, att du alltid måste lägga dig i allt. Kan du inte bara lägga ner?

Det råder en stel stämning runt matbordet och MAMMA sitter nervöst och tittar på LOVINA som försöker att koncentrera sig på middagen medan STYVPAPPA börjar bli arg.

STYVPAPPA: Pratar inte till mig på det sättet.

EMBLA: Jag pratar hur jag vill, acceptera det.

STYVPAPPA: (aggressivt)

Ja, gör som du vill då, precis som de gjorde under världskrigen!

EMBLA: Vad fan har det med det här att göra? Vem är nazisten i så fall, du eller jag?

MAMMA: (försiktigt)

Hörni, vi kanske ska fortsätta äta va, och sen tar vi det sen?

STYVPAPPA: (ignorerar)

Jag vet inte vad som har fallit i dig! Ända sen du kom tillbaka från Australien har du varit så arrogant och otrevlig! Jag skulle aldrig ha låtit dig åka dit, men nu gjorde jag det. Och nu valde du en kommunal skola - det skulle jag definitivt inte ha låtit dig göra om jag visste att det skulle bli värre! Kommunal skola... Där härjar ju bara fattiga och homosexuella.

EMBLA: (skriker)

Vad har mitt val av skola att göra med det här?! Seriöst, jag mår ILLA av tanken av dig just nu, kan du för i helvete bara lägga ner?

MAMMA: Snälla Embla, skrik inte när din syster sitter här.

EMBLA: Hon har för fan rätt till att se hur jävla vidrig han är!
(reser sig upp)

Visst, nu gör jag som jag vill. Jag drar, seriöst, jag orkar inte med det här längre.

(går från bordet, men vänder sig om efter ett par meter)

Juste, förresten. Du har nog rätt, det härjar bara homosexuella på min skola, OCH JAG ÄR EN AV DEM!

Allt blir tyst och MAMMA sätter en hand för sin mun av chock. LOVINA sitter obekvämt i stolen, men möter EMBLAS blick med en form av förstående. STYVPAPPAN tittar avskyvärt på EMBLA.

LOVINA: Tack för maten.

(reser sig upp och tar med sig sin tallrik ut från scenen)

STYVPAPPA: (ställer sig upp)

Vad sa du nyss att du är?

MAMMA: Det här är inte ätt tillfälle att ta den här konversationen, vi borde göra det när alla har lugnat ner sig och-

STYVPAPPA: Nu håller du tyst!

EMBLA: Våga inte skrika på min mamma på det sättet!

STYVPAPPA: (går mot EMBLA och har en långsam men arg ton)
Jag pratar med henne som jag vill, hon är min fru. Vad sa du att du är?

EMBLA: Vad tror du att jag gjorde i Australien? Jag tycker om tjejer, jag älskar att klämma på bröst och slicka fitta, JAG ÄR HOMOSEXUELL.

STYVPAPPAN ger EMBLA en örfil och MAMMAN skriker. EMBLA låter sig inte beröras av slaget utan står stilla och tittar på STYVPAPPAN i ögonen.

STYVPAPPA: Ut. Jag vill aldrig se dig mer, någonsin.

EMBLA: Alla ställen är bättre än det här.

EMBLA går ut från köket och in på sitt rum, vilket är en annan del av scenen som tidigare varit släckt men nu tänds, medan köksdelen släcks.
På sängen sitter LOVINA.

EMBLA: (börjar ta ut kläder ut en byrålåda)
Det var inte meningen att det skulle bli såhär. Förlåt.

LOVINA: Det är okej.

EMBLA: (irriterat)
Nej det är inte okej. Han är ett jävla svin och jag förstår inte hur mamma kan stå ut med honom.
(tar fram en sportväska och lägger ner kläderna i den)

LOVINA: Jag menade inte det. Jag menade det om att du är homosexuell. Det är okej, jag förstår exakt.

EMBLA stannar upp och tittar förvånad på sin syster ett kort tag,
men LOVINA ställer sig upp och kramar EMBLA hårt.

LOVINA: Jag älskar dig, kom hem snart.

EMBLA: Jag ska försöka, jag älskar dig med.

EMBLA går igenom köket och lämnar lägenheten och vi hör en dörr
kraftigt smällas igen. MAMMA börjar gråta, STYVPAPPAN går
därifrån och LOVINA sätter sig ner på EMBLAS säng.

LOVINA: Jag hatar honom så mycket. Jag önskar bara att hon
skiljde sig från honom, att han aldrig mer kommer
tillbaka. Jag önskar att jag var så modig som Embla, men
jag är rädd att jag gör allting värre då.

AKT 1 SCEN 11

EXT. GATAN - KVÄLL

EMBLA går runt ensam med sin väska och tar upp mobilen. Vi ser henne
scrolla igenom sina kontakter som projiceras på skärm,
och stannar tillslut vid ALICE. Hon svarar efter bara ett
par signaler.

ALICE: (V.O.)
Hallå?

EMBLA: Det är jag, Embla.

ALICE: (V.O.)
Jo, jag kunde se det när du ringde.
(skrattar lätt)
Vad händer?

EMBLA: Så eh, det har hänt en grej. Kan du komma?

ALICE: (V.O.) (oroligt)
Var är du någonstans?

EMBLA: Eh, utanför din port?

ALICE: (V.O.) (allvarligt)
Jag kommer, bara någon minut, jag kommer.

Samtalet avslutas och EMBLA sätter sig ner på marken med väskan bredvid sig. Därefter kommer ALICE ut barfota och det syns att hon bara har slängt på sig ett par jeans och en tjocktröja.

ALICE: Hej.
(EMBLA tittar upp på henne och ALICE sätter sig ner bredvid)

EMBLA: Hej. Tack för att du kom, jag visste inte var jag skulle gå.

ALICE: Det är okej. Ska du någonstans? Med väskan och allt?

EMBLA: Det är lite det som det handlar om. Eller lite och lite, det är exakt det anledningen är. Jag blev utkastad hemifrån.

ALICE stirrar i chock på EMBLA och tar hennes hand. EMBLA tittar på handen innan hon tittar på ALICE.

EMBLA: (sarkastiskt)
Min FANTASTISKA styvpappa slängde ut mig för jag är homosexuell.
(stirrar tomt fram och det blir tyst ett tag innan EMBLA plötsligt börjar hyperventilera)

ALICE: (omfamnar henne)
Det är okej, försök andas. Det är okej.

EMBLA: (viskar)
Jag vet inte vad jag ska göra längre. Min styvpappa är en total idiot som hatar mig, min mamma vågar inte stå upp emot honom. Jag är så fruktansvärt rädd för vad som kommer att hända med Lovina, jag älskar henne mer än något annat i världen och nu kan jag inte vara där för henne.

ALICE: Jag vet, jag vet. Jag vet inte riktigt hur jag ska hjälpa dig, förutom att jag nu bestämmer att du ska bo hos oss.

EMBLA: Är dina föräldrar okej med det? De har inte ens träffat mig.

(skrattar lätt)

ALICE: Det spelar ingen roll, de vet vem du är, för jag kan ha pratat om dig. Jag vet att de är okej med det, oroa dig inte.

(tar EMBLAS hand och reser sig upp)

Kom så går vi upp.

EMBLA nickar, tar sin väska och går upp efter ALICE, fortfarande med sin hand i hennes.

AKT 1 SCEN 12

INT. EFTER BEGRAVNING, HOS ADRIAN - EFTERMIDDAG

Det är efter Biancas begravning och efter vakan. De enda som är kvar hos Adrian är hans familj (ÅSA OCH MY), ADRIANS flickvän LINN, VIKTOR och hans familj (CHARLIE, LILJA, EBBA).

De sitter i vardagsrummet och stämningen är dov och de försöker prata om minnen med Bianca.

EBBA: Jag kommer ihåg den gången hon försökte lära mig dansa balett, mina fötter gjorde så fruktansvärt ont efter det...

LINN: Hon försökte lära mig också, men jag antar att jag aldrig kommer kunna vara lika graciös som hon är.

(tyst)

Var...

ADRIAN reser sig upp och alla tittar på honom.

ADRIAN: Jag kan inte mer.

ÅSA: (viskar med gråten i halsen)
Adrian, snälla. Kan du snälla försöka...

ADRIAN: (skriker)
NEJ! JAG KAN INTE MER MAMMA! Jag ORKAR inte mer. Jag vill
bara ... jag vill ... SNÄLLA FÅ ALLT OCH SLUTA!
(går därifrån)

ÅSA börjar resa sig upp, men VIKTOR är före.

VIKTOR: Det är okej. Jag tar det här, var med My.

MY sätter sig närmare sin mamma, men har ett "instängt" kroppsspråk.
VIKTOR går till en annan del av scenen och tittar sig
omkring efter ADRIAN.

ÅSA: (för sig själv)
Ibland är det som att jag inte känner igen min egen son
längre.

LINN: (viskar)
Förlåt så mycket, förlåt, allt är mitt fel.

ÅSA: (omfamnar LINN)
Nej älskling, det är inte ditt fel, vi klarar det här. Det
kommer att ta tid, men vi klarar det. Hon tror på oss, var
hon nu än är.

Fokus byts till VIKTOR som letar efter ADRIAN på en annan del på
scenen.

VIKTOR: Adrian, var är du?

ADRIAN: (V.O.)
Snälla gå, snälla, jag vill inte att du ska se mig nu.

VIKTOR: Adrian!

Adrian kommer ut med en blodig och vass kniv i ena handen och från
den andra armen rinner det blod.

VIKTOR: (förtvivlat)

Nej, nej, nej, nej, nej...

(går fram till ADRIAN)

Ge mig kniven nu, Adrian.

ADRIAN: Jag vill inte att de andra ska veta. Snälla säg inte till någon, de kommer att förstöras av det. Min familj kommer inte klara av det. Jag klarar inte av det.

VIKTOR: Snälla ge mig kniven nu.

(sträcker fram handen för att ta den,
men ADRIAN håller kniven i ett fast grepp)

ADRIAN: Varför? Det spelar ingen roll längre, ingenting spelar någon roll. Hon är borta, jag har förlorat henne ... för alltid ... för evigt. Hon kommer aldrig tillbaka, Viktor.

(tittar på sin blodiga arm)

VIKTOR: Nej det gör hon inte.

(förtvivlat och desperat)

Ge mig kniven nu. Släpp den, snälla.

ADRIAN: Varför?

VIKTOR: För jag vill inte att du ska dö.

Adrian tittar på kniven, sin arm och sen upp på VIKTOR. Stilla, släpper han kniven och den faller till golvet.

ADRIAN: Snälla hjälp mig.

AKT 1 SCEN 13

INT. VARDAGSRUMMET HOS SAGA & ALICE - EFTERMIDDAG

SAGA sitter i soffan i vardagsrummet och röker. Resten av lägenheten är tom eftersom SAGA har skolkat från skolan och gått hem tidigare.

EMBLA kommer in med skolväska på axeln och stannar upp när hon ser SAGA.

EMBLA: Varför är du här?

SAGA: (sarkastiskt)
För att jag bor här, kanske?

EMBLA: Det vet jag väl, jag är ingen idiot...
(sätter sig i soffan bredvid SAGA)
Men allvarligt, varför är du här nu?

SAGA: Orkar inte med skolan, det är idiotiskt.

EMBLA: Mm, jag förstår.

SAGA: (tittar på EMBLA)
Varför är inte DU i skolan? Alice är ju inte hemma, så ni kan inte ha slutat.

EMBLA: Eget arbete de två sista lektionerna, såg ingen poäng med att stanna kvar, men du vet hur Alice är.

SAGA: Mm.

EMBLA: Alltså, under månaden jag hängde med henne berättade hon aldrig att hon hade en så sjukt snygg tvilling!

SAGA: (rycker på axlarna)
Samma genbank förstår du, finns inte mycket att göra något åt det.

EMBLA: (skrattar)
För att verka som väldigt svart och svår så måste jag berömma dig för din känsla av humor. Alice skämtar nästan aldrig...
(lägger en hand på SAGAS knä) (viskar i hennes öra)
... jag tycker om tjejer som skämtar.

SAGA stelnar till och tittar nervöst på EMBLAS hand men tar inte bort den.

EMBLA: Har du någonsin hånglat med en som är äldre än du?

(SAGA skakar på huvudet)

Det finns inte riktigt så många ställen jag kan gå nu, tack vare min FANTASTISKA mamma och hennes idiot till man, så du vet var jag är.

EMBLA stryker lätt på SAGAS lår innan hon tar sin skolväska och går därifrån. SAGA drar en hand genom håret och fimpas cigaretten i sin hand utan att beröras av smärtan.

AKT 1 SCEN 14

INT. SKOLBIBLIOTEKET - EFTERMIDDAG

ALICE och EMBLA sitter vid ett stort bord i skolans bibliotek. Med dem sitter 3 tjejer från deras klass och de arbetar koncentrerat med skolarbetet.

Tillslut släpper EMBLA allt och lutar sig tillbaka i stolen som om hon är besegrad.

EMBLA: Seriöst, jag kommer aldrig klara av den här skiten, allt är bara jobbigt och det var så jävla mycket bättre i Australien!

Det råder en kort stel tystnad vid bordet innan en av tjejerna bryter den.

EMMA: Hallå juste, ska ni på festen i helgen?

ALICE: Vilken fest?

JOSEFINE: (entusiastiskt)

Skolans välkomstfest! Det sägs vara jättebra fester och den är dessutom gratis och i en bra lokal!

NATALIE: (skeptiskt)

Är du säker på det? För jag har hört att de ska vara ganska dåliga och att det nästan bara är ettor som ska dit.

VIKTOR kommer förbi och avbryter. VIKTOR går på musikprogrammet så han bär på ett gitarrfodral och notpapper. Han sätter sig på

den tomma stolen mellan ALICE och EMBLA och lutar gitarren mot stolen.

VIKTOR: Vad är det jag hör? Bara ettor som kommer på välkomstfesten? Hallå, det är årets fest, såklart både tvåor och treor kommer dit?

NATALIE: (flörtigt)
Så ska du dit? För då kanske jag dyker upp ändå...

VIKTOR: Kanske det, kanske, vi får se.
(drar ut på de sista orden)
Förresten, oartigt att inte presentera mig själv! Viktor Arnholm, går i musiktvåan och jag har känt både Alice och Embla sen jag var liten.
(lägger en arm runt ALICES axlar och EMBLA skrattar roande)

EMMA: Men Alice, vad säger du? Det kanske blir kul!

ALICE: (tvekande)
Nja, mm, jag vet inte, jag tycker inte riktigt om fester.

VIKTOR: Sen när festar du? För vad jag har hört från Saga så var du rätt så fokuserad på studierna i Australien och inte alls på festandet.

ALICE: Alltså, jag har ju gått på ett par...

VIKTOR: Jo men kom! Om du inte har varit på några, eller ja, några bra, så vet du inte vad du missar. Ge det en chans åtminstone.

JOSEFINE: Vi kan vara hemma hos mig innan, beställa mat och fixa oss! Jag bor jättenära, typ tio minuters gångväg därifrån bara.

NATALIE: Embla, hänger du med?

EMBLA: (frånvarande)
Va, aa, visst det gör jag väl. Det är inte som om jag har

något bättre för mig att göra och det vore lite stelt att vara ensam med Alices föräldrar. För Saga ska väl gå?

ALICE: (med avsmak)

Hon missar nog inte chansen att få dricka och röka på av en annan anledning än att göra våra föräldrar irriterade.

VIKTOR: (efter en kort paus)

Hur som helst, så borde ni alla gå på festen, och det säger jag inte bara för att jag känner dem som anordnar den, utan för att den kommer att bli RIKTIGT FET.

(tar upp mobilen ur fickan och tittar på den)

Oj, jag måste gå nu, jag ska träffa Sofia.

ALICE: (förvirrat)

Sofia?

EMBLA: Hans underbara flickvän, har dock aldrig tyckt om henne så mycket. Kan bero på att hon klippte av håret på mina Barbiedockor när jag var liten.

VIKTOR: (irriterat, men retades med humor)

Kom igen, det var ju länge sen, släpp det.

VIKTOR går iväg med gitarren.

NATALIE: Estetkillarna är definitivt de snyggaste på den här skolan!

AKT 1 SCEN 15

INT. VIKTORS RUM - EFTERMIDDAG

VIKTOR och SOFIA går hand i hand in i VIKTORS rum och stannar upp och börjar kyssa varandra. De hjälper varandra att ta av sig sina tröjor och VIKTOR ska precis börja upp SOFIAS byxor innan hon stoppar honom.

SOFIA: Vänta.

(SOFIA puttars lätt bort VIKTOR och

sätter sig upp i sängen, VIKTOR gör detsamma.)
Jag kan inte göra det här mer.

VIKTOR: (förvirrat)
Sofia, vad menar du?

SOFIA: Det har bara gått drygt en vecka sen Biancas död, men jag
kan inte känna igen dig längre.

(suckar)

Jag tror jag måste få vara själv ett tag. Finna mig själv,
för jag vet inte hur jag ska göra längre.

VIKTOR sitter tyst och tittar på SOFIA med en förvirrad blick.
Tillslut svarar hon efter en rätt så lång paus.

SOFIA: Viktor, jag säger till dig att jag behöver tid att tänka
över vårt förhållande. Kan du åtminstone försöka säga något?

VIKTOR tittar stumt på SOFIA med en blick som blandas med chock,
sorg och ilska. Han reser sig hastigt upp från sängen och
börjar frustrerat och ilsket plocka upp sin tröja från
golvet och ta på sig den.

SOFIA: Vad gör du?

(SOFIA går av sängen och ställer sig
framför Viktor)
Viktor, vart ska du? Snälla säg något!

VIKTOR: (skakar på huvudet och är väldigt arg)
NEJ! Vad tror du att jag ska säga?! Med allt som händer, VAD
ska jag säga till DIG?

(plockar upp SOFIAs tröja från golvet
och slänger den mot henne)
Ta på dig tröjan. Nu.

SOFIA: (förtvivlat)
Viktor ... det här är inte du, snälla, lugna ner dig...!

VIKTOR: (går fram till SOFIA och sätter en hand
mellan hennes kind och nacke och viskar med mjuk röst)
Vill du att jag ska säga att jag älskar dig? Att allting

kommer att ordna sig och vi kommer leva lyckliga i alla våra dagar?

(SOFIA nickar och VIKTORs ton ändras till iskall och hård)
Du har fel.

VIKTOR släpper taget om SOFIA och börjar gå därifrån. SOFIA springer desperat efter och tar hans hand, men han drar sig ur hennes grepp och skriker.

VIKTOR: En av mina bästa vänner har nyss förlorat sin syster, en helt jävla fantastisk människa som jag har känt hela mitt liv! Min bästa vän vad tvungen att se sin syster bli våldtagen och mördad!

(lugnar ner sin röst, men den är fortfarande hård)

Jag behöver dig mer än någonsin just nu, och du kan bara inte fatta det. Jag vill aldrig se dig mer. Gå.

(SOFIA står fastfrusen vid sin plats)
Äh, du hittar ut själv.

VIKTOR går därifrån och SOFIA sjunker ner på golvet och drar på sig tröjan. Hon sätter sig i fosterställning riktad mot publiken och allt blir mörkt utom en enda strålkastare riktad mot henne.

SOFIA: (tittar ut mot publiken, fortfarande i fosterställning)

Jag saknar de stunder du håller min hand. De stunder du håller om mig och säger att allting kommer bli okej, att jag ska andas och ta det lugnt, för det kommer att bli okej. Den där sommardagen du först tog min hand, hur du viskade i mitt öra att jag är den vackraste du vet.

Den första natten jag sov hemma hos dig, när du tog min hand och drog mig intill dig för att jag frös och du var så varm. Ditt fina leende när jag kysste dig.

Jag saknar de stunder när jag vaknade upp med min hand i din och var lycklig.

Förlåt Viktor, det var inte meningen att det skulle bli
så här.

AKT 1 SCEN 16

EXT. GATAN - KVÄLL/INT. SAGAS RUM - KVÄLL

VIKTOR kommer in på scenens kant och detta är precis efter han har
gått från SOFIA. Hans är arg, frustrerad och ledsen och
håller i sin mobil, i hopp om att SOFIA ska ringa, men
istället är den tyst. På skärm projiceras VIKTORS
bakgrundsbild på mobilen vilket föreställer VIKTOR och SOFIA
som pussas.

VIKTOR stannar upp och bläddrar genom sina kontakter. Han
stannar vid ADRIAN, står tvekande, men går ner till EMBLA
istället och ringer henne.

EMBLA: (V.O.)
Hej loverboy, vad händer?

VIKTOR: (irriterat)
Det sämsta av sämsta, är du hemma?

EMBLA: (V.O.) (allvarligt)
Vad har hänt? Alltså, jag är ju utslängd, men jag antar att
du syftar på hemma hos Alice och Saga?

VIKTOR: Mm, men jag tar det sen när vi ses.

EMBLA: (V.O.)
Okej, men jag är inte hemma just nu, men jag tror Saga är.
Så gå dit bara, så kommer jag.

VIKTOR: Okej, tack, vi ses sen.

Samtalet läggs på, bakgrunden med SOFIA och VIKTOR syns, innan
VIKTOR lägger ner mobilen i fickan och det blir svart på
skärmen. VIKTOR går ut från scenen.

VIKTOR kommer tillbaka in på scenen från ett annat håll, in till ALICE och SAGA. Scenen är mörk, men en strålkastare följer VIKTOR.

VIKTOR: (ropar)
Hallå, Saga, är du hemma?

Hela scenen lysas upp och vi ser SAGAS rum. Golvet är stökigt och det ligger både kläder och [skol]/böcker utslängda på golvet. SAGA håller på att öppna en pillerburk samtidigt som hon hör VIKTOR.

SAGA: (ropar)
Vänta en sekund!

SAGA sväljer lite piller och sköljer ner det med alkohol som ligger på sängen. Hon slänger sedan undan flaskan under sängen.

SAGA: (ropar)
Jag är i mitt rum, kom hit!

VIKTOR kommer in och försöker göra sitt bästa att inte kliva på kläderna och tittar sig omkring.

SAGA: (rycker på axlarna)
Jag vet att det är stökigt, du behöver inte påpeka det.
(drar en hand genom håret och klappar på sängen)
Kom, sätt dig.

SAGA makar sig och VIKTOR sätter sig i skräddarställning på sängen mitt emot. Det går tydligt att se att han är nere på grund av händelsen med SOFIA.

SAGA: (tittar sig omkring i rummet)
Det känns konstigt.

VIKTOR: Vad känns konstigt?

SAGA: (tittar på VIKTOR)
Jag, här i Stockholm, med dig. Bortom sommaren. Men ändå har vi knappt setts sen jag kom hit.

VIKTOR: (låg röst)
Mm, alltså, det har varit ganska mycket som har hänt...

SAGA: Vill du prata om det? Vi brukade faktiskt prata om allt, förut.

VIKTOR: Alltså...
(tar ett djupt andetag)
Du vet min vän Adrian? Han med tvillingsystern?

SAGA: Vad är det med honom?

VIKTOR: (viskar)
Han mår inte så bra för... för hon dog.

VIKTOR lutar sig framåt och gråter tyst i sitt knä. SAGA sätter sig bredvid honom och håller om honom.

SAGA: Jag är hemskt ledsen, verkligen, Viktor. Om jag kunde göra någonting åt det skulle jag-

VIKTOR kränger sig ur sitt gråtande och går plötsligt av sängen. SAGA tittar med en blick av förvånad och desperation på honom.

VIKTOR: (skriker)
Det är det som är saken! Det går inte att göra någonting åt det! HON ÄR FUCKING DÖD!
(hulkar) (sänker sin röst)
Hon är död, borta, hon finns inte längre kvar, och jag är rädd att Adrian inte heller finns kvar.
(lugnar ner sig) (drar en hand genom håret)
Hon gick när jag behövde henne som mest.

SAGA: Vem gick?

VIKTOR: Sofia. Min flickvän, mitt ex. Med allt vi har varit med om tillsammans det senaste året, så lämnade hon mig idag.

SAGA reser sig upp och går fram och kramar VIKTOR.

SAGA: Jag är här. Jag tänker inte lämna dig. Jag lovar.

De avbryts av EMBLA som kommer in.

EMBLA: Jag är här nu, Viktor, ska vi gå ut?

VIKTOR och SAGA släpper taget och VIKTOR går ut och SAGA går och sätter sig på sin säng. Hon tar upp alkoholflaskan som ligger på golvet, dricker, och börjar skriva i ett anteckningsblock som ligger i sängen.

AKT 1 SCEN 17

INT. SAGAS RUM - KVÄLL

Fortsätter där SCEN 16 avslutades.

ALICE: Hej, kan jag komma in?

SAGA: Visst.

SAGA slår ihop anteckningsblocket och makar sig på sängen och ALICE sätter sig bredvid.

ALICE: Är Embla ute med Viktor?

SAGA: Mm, de gick precis.

ALICE: (pillar lätt på täcket)
Vad sa Viktor till dig?

SAGA: Lite allt möjligt.

ALICE: Som vadå?

(tyst)

Om det är för Viktors skull du är tyst så-

SAGA: (skakar på huvudet)

Nej, det är inte för det. Det är bara för att allt... allt i hans liv är så otroligt konstigt och hemskt. Har du hört om Adrian?

ALICE: Mm, Embla berättade. Hon och Bianca var inte så nära vänner, men de kände fortfarande varandra. Hon var på hennes begravning.

SAGA: Viktor tar hand om Adrian nu, för han mår inte bra. Jag tror det knäcker honom, eller nej, jag är säker på att det knäcker honom.

ALICE: På vilket sätt mår inte Adrian bra?

SAGA: (skakar på huvudet)
Viktor sa inte exakt, men jag tror jag har en känsla.

ALICE: (tar SAGAS hand)
Är det samma som du?

SAGA: Typ. Eller jag vet inte, vad är jag? Vad gör jag?

ALICE: Vill du verkligen att jag ska svara på det?

SAGA: Nej.

ALICE och SAGA sitter tysta ett tag och SAGA drar lätt i sina tröjärmar, vilket ALICE märker, men bestämmer att inte ta upp det.

ALICE: Ska du på festen imorgon?

SAGA: Tänkte väl det, eller, jag har inget bättre för mig att göra. Jag är inte som du, jag har inga vänner i skolan, så vad annars ska jag göra?

ALICE: Du har visst vänner! Du har mig, Viktor, Embla och-

SAGA: (avbryter)
Du är min syster, jag är tvungen att vara vän med dig. Viktor går inte ens i vår årskurs, så jag träffar honom knappt och Embla är bara en galen inneboende hos oss för hennes styvpappa är ett äckel.

(skakar på huvudet)
Förstår du inte? Jag har inga fucking vänner här, allt här SUGER. Jag HATAR Stockholm, det finns inget bra här.

ALICE: (ledsamt)

Säg inte så, snälla.

SAGA: Ingen tycker om mig som de tycker om dig. Du är den snygga och smarta, jag är så EXTREMT trött på att alltid leva i din skugga!

(reser sig hastigt upp)

Kom, vi skulle väl till festen eller?

ALICE: Vänta, kan vi inte prata?

SAGA: Nej, du säger ändå att du hatar att prata med människor som har druckit. Du hatar mig.

ALICE: Nej, så är det inte alls, Saga-

SAGA: Jag tänker gå nu, följ med om du vill.

SAGA tar med sin flaska och går därifrån. ALICE orkar inte ens ropa efter sin syster. Istället tittar hon på det anteckningsblock som SAGA har lämnat efter i sängen. ALICE tar upp det och öppnar den.

SAGAS handskrivna text projiceras upp på skärm. Den är slarvig, men det går att se hennes ord, repeterade om och om igen.

JAG VILL INTE LEVA

JAG VILL INTE LEVA

JAG VILL INTE LEVA

JAG VILL INTE LEVA

JAG VILL INTE LEVA

JAG VILL INTE LEVA

AKT 1 SCEN 18

INT. FEST - SEN KVÄLL

En stor grupp ungdomar dansar till en pulserande musik. I handen håller de diverse flaskor och burkar med alkohol och flera av dem röker. Stämningen är på topp och det finns några kyssandes par i kanterna. Under scenen ska det tydligt synas

att många mobiler är uppe, att egobilder, gruppbilder och allmänna festbilder tas, precis som på en vanlig fest.

En tydligt full SAGA kommer in skrattandes och drar i ALICES hand.

ALICE ser lite uttråkad ut och tittar sig nervöst omkring.

ALICE: Det här var nog inte en bra idé, det här är inte riktigt min grej tror jag...

SAGA: Jooo, men kom igen! Det blir jättekul!

(tjuter av skratt och dansar in i mitten)

ALICE ställer sig ensam i ett hörn i kanten för att undvika den stora partymassan.

ADRIAN och LINN kommer in, hand i hand, och LINN tittar oroligt på ADRIAN.

LINN: Är du säker på att du vill vara här? Vi kan gå hem till mig och se film istället, om du vill.

ADRIAN: (skakar på huvudet)

Nej, det här blir bra, det blir bra, tror jag...

PARET går och ställer sig vid ett par vänner och börjar prata med dem. Samtidigt kommer EMBLA och VIKTOR in. EMBLA har sin arm slängd över VIKTOR och skrattar.

EMBLA: Det är så gulligt med alla i min klass som typ idoliserar mig för att jag är äldre än dem.

VIKTOR: Det suger att du inte går i tvåan, det känns så sjukt konstigt att inte träffa dig lika ofta.

EMBLA: Charmigt lover boy, jag känner mig så älskad. Kommer Sofia att komma, förresten?

VIKTOR: (skakar på huvudet)

Tror inte det, hon går ju inte här och jag tror inte hon får för sig att komma hit med någon annan. Kanske Emma, men jag tror inte det.

(tittar bort mot ALICE)

Hallå, jag kommer snart, jag ska bara göra en sak, okej?

EMBLA: Visst, du hittar mig i mitten av alla svettiga människor,
kanske hånglandes med någon.

VIKTOR: (skrattar)
Ett år senare, och du är dig lik.

EMBLA går iväg till mitten där flera människor, inklusive SAGA,
dansar för fullt. VIKTOR går till ALICE.

VIKTOR: Varför står du ensam i hörnet?

ALICE: (skruvar på sig)
Nja, det här var nog inte riktigt min grej.

VIKTOR: (tar ALICE hand och börjar dra med
henne men hon står emot och släpper hans hand)
Kom så går vi in och dansar då!

ALICE: (allvarligt)
Saga berättade vad som hände. Med din kompis och hans
syster.

VIKTOR stannar upp och stirrar stilla på ALICE.

VIKTOR: Jag vill inte prata om det.

ALICE: (tar VIKTORS hand och ställer sig nära
honom)
Jag är här.

VIKTOR tittar på ALICE och kramar henne så han borrar sitt ansikte
ner i hennes nacke.

Fokus byts till SAGA och EMBLA som börjar dansa med varandra, nära.

EMBLA: Shit, fyfan vad snygg du är!

SAGA: Mmmmmmmmmmm...!

EMBLA: Alltså, jag måste, måste verkligen hångla med dig innan
kvällen är slut, jag är så kåt på dig.

SAGA: (fylleskratt)
Du är helt sjuk, Embla. Fyfan, du knullade med min syrra och nu vill du ha mig.

EMBLA: (skrattar med)
Vad är det för fel på det? Jag älskar sex, det är så jävla underbart, tycker inte du det?

SAGA: Har flator bättre sex än straighta?

EMBLA: Vill du testa?

FOKUS byts till ADRIAN och LINN. ADRIAN börjar titta sig stressat omkring och hyperventilera.

LINN: Adrian, är du okej?

ADRIAN: Jag... jag- gud, jag vet inte. Linn. Linn. Linn, VAR ÄR DU?

LINN: (tar Adrians hand)
Scchh, jag är här, det är okej.
(börjar leda ADRIAN iväg från folkmassan)
Kom, så tar vi en paus, okej?

ADRIAN: Mm, okej, jag tror... det blir väl bra.

LINN tar med ADRIAN till ett hörn och håller om honom.

LINN: (mjukt)
Det kommer att kännas bättre snart, jag lovar.

ADRIAN: (desperat)
Jag kan inte göra det här med, herregud, shit, jag kan inte mer. Linn, hon borde ha varit här. Hon älskar fester, gud, varför är hon inte här? Jag kan inte ta det här mer, jag-

LINN: Kom, vi går hem till mig. Blir det bra?

ADRIAN: (nickar)
Mm, okej, jag tror det blir bra.

LINN tar ADRIANS hand och de går ifrån festen. Tillbaka till ALICE och VIKTOR.

VIKTOR: Jag tycker om dig, Alice.

ALICE: (förvirrat)
Va?

VIKTOR: Du är inte som Sofia. Du bryr dig om andra, du vill dem inte något ont. Jag vill ha dig. Det har alltid varit du.

ALICE: Viktor, hur är det? Har du druckit?

VIKTOR: Inte så mycket, inte så mycket som Embla i alla fall.
(skakar på huvudet)
Jag är seriös. Jag vill ha dig.

ALICE: Viktor, jag-

VIKTOR: Snälla. Jag behöver någon nu. Jag behöver dig. Jag tycker verkligen om dig, även om det inte var meningen, så känner jag bara att jag... Jag behöver bara kyssa dig nu.

VIKTOR kysser ALICE och hon står kvar utan att dra ifrån.

Samtidigt, på andra sidan rummet, står EMBLA och SAGA när varandra och tillslut lägger SAGA en hand om EMBLAS nacke.

SAGA: Seriöst, som Chris i Skins säger, FUCK IT! Jag är fucking ung, jag borde få testa på allt!

SAGA kysser EMBLA aggressivt något som EMBLA svarar på. Deras händer är överallt och de trycker sina kroppar mot varandra som om de vill känna sig att vara som en och samma person. SAGA sätter sig hand på EMBLAS bröst och EMBLA börjar skratta. Runt om har folk börjat titta och några tar bilder, något som EMBLA och SAGA inte bryr sig om,

EMBLA: Jag kanske är galen ibland, eller Viktor säger det, men jag är inte så galen som du kan tro. Vi drar härifrån, det verkar ändå inte hända något intressant här.

EMBLA drar med sig SAGA ut från festen samtidigt som de skrattar och folk tittar efter dem. Fokus byts till VIKTOR och ALICE som fortfarande kysser varandra mjukt.

VIKTOR: (slutar kyssas och tar ALICES hand)
Kom, vi kan åka hem till mig.

ALICE: (tvekande)
Jag vet inte... Jag kanske borde åka hem.

VIKTOR: Snälla. Följ med mig. Jag behöver någon, jag behöver dig.

ALICE tittar på honom ett tag innan hon nickar och de går hand i hand iväg från festen.

AKT 1 SCEN 19

INT. VIKTORS RUM/SAGAS RUM – NATT

Scenen är delad i två delar och ska föreställa två olika sovrum, ena är VIKTORS och den andra är SAGAS. Det ska vara tydligt vilka delar som är vems.

Två väldigt fulla EMBLA och SAGA stapplar in i SAGAS rum. De skrattar och försöker dra av varandra kläderna samtidigt som de kysser varandra.

(tänk er lite som när Effy och Cook har sex första gången i Skins UK: <http://www.youtube.com/watch?v=JSLRg5xHf1o> Det ska vara dirty, hett och jävligt galet)
Det är endast upplyst på denna delen av scenen.

EMBLA: Alltså, är det inte helt jävla underbart med homosex?! Och du är så helvetes sjukt snygg!

SAGA: Mm.

EMBLA och SAGA halvstår/halvsitter mot sängen.

Ljuset skiftas till andra sidan av scenen och VIKTOR och ALICE kommer in på andra delen av scenen. De är tystare än EMBLA och SAGA och tar varandra på ett mjukare sätt. (tänk er typ

scenen i The Vampire Diaries när Stefan och Elena har sex för första gången: http://www.youtube.com/watch?v=4_kjDuU1M4)

VIKTOR: Du är så helt fantastiskt underbar, jag förstår inte hur jag inte har sett dig tidigare.

ALICE: Jag har aldrig... Jag har aldrig gjort det här förut-

VIKTOR: Det är okej, okej?

ALICE: Okej.

Hela scenen lysas upp, men i ett dovt ljus. Båda paren är i så lite kläder som möjligt och ligger på respektive sängar och hånglar. Nu hör man de olika karaktärernas förinspelade röster som tunna ekon. Följande monologer ska överlappas, så att den ena inte hinner prata färdigt innan den andra börjar. Tänk dig dina egna tankar, att du inte hinner tänka klart på en sak innan nästa tanke kommer.

VIKTOR: Vi har varit vänner så länge och kunde prata om allt.

EMBLA: I någon fucked up värld tror jag att jag kan bli kär i dig.

SAGA: Förlåt för att jag gör det här mot dig. Förlåt att jag inte känner detsamma.

ALICE: Det var verkligen inte meningen att det skulle bli såhär, förlåt, jag kan inte.

EMBLA: Jag blir bara så jävla kåt av att se dig, vad är det som händer?

VIKTOR: Jag kan inte prata om mina känslor med dig.

SAGA: Förlåt för att gör dig ledsen genom att göra det här. Förlåt att jag låter det ske.

ALICE: Jag vet inte varför jag gör det här. Du kommer bara bli förvirrad, jag blir förvirrad.

SAGA: Förlåt att det här aldrig kommer att gå, förlåt att jag
kommer att skada dig.

VIKTOR: Jag kan inte gråta i ditt knä för den jag vill ha kärlek av,
det är du.

ALICE: Det här kommer aldrig att bli rätt.

SAGA: Jag faller, och jag vet inte vad jag ska ta tag i.

EMBLA: Snälla var här med mig. Jag vill känna, snälla, låt mig
känna.

ALICE: Förlåt mig.

SAGA: Det är inte ditt fel.

VIKTOR: Snälla, jag behöver bara någon som håller om mig.

PAUS

AKT 2 SCEN 20

ALTERNATIV VÄRLD I ADRIANS TANKAR

En barfota ADRIAN sitter i fosterställning mitt på scenens golv.
Scenen ska vara helt kal utan någon rekvisita. Allt är
nersläckt och endast en strålkastare syns på Adrian.

Förinspelat ljud på attacken som Bianca utsätts för i början av
pjäsen, spelas högt och Adrian täcker för sina öron och
skriker.

ADRIAN: (skriker)
Snälla, snälla, få det att sluta! Jag klarar inte mer,
sluta, sluta, sluta!

Skriken avslutas och istället börjar hjärtats slag att höras. ADRIAN
reser sig upp och tittar ut mot publiken.

ADRIAN: Min Bianca var inte bara min syster, hon var mitt allt. Vi
bråkade, ja, visst, men väldigt sällan. Hon var min allra
bästa vän och jag kan aldrig förlåta mig själv för det som
hände.
Söt som hon var, hade hon en pojkvän, ett par år äldre än
henne.

Två svartklädda personer kommer in och ska föreställa BIANCA och
POJKVÄNNEN. De ska, utan ord, använda sig av kroppsspråk för
att visa att de hör tillsammans. En ny strålkastare följer
dem.

ADRIAN: Jag hade inget emot honom alls, faktiskt gillade jag honom
och vi brukade spendera kvällar tillsammans och se på
fotboll.

(ADRIAN går till paret och de alla
skrattar ljudlöst)

En kväll var vi på en fest tillsammans, jag, Bianca och
hennes pojkvän. Det var till en början en väldigt lyckad
kväll...

PARET och ADRIAN går runt på golvet och skrattar ljudlöst
tillsammans. Det går tydligt att se att de har roligt.

ADRIAN: ... men längre in på kvällen blev hennes pojkvän väldigt
full.

(POJKVÄNNEN börjar svaja och stapplar
runt med BIANCA i hand)

Jag var själv full, det erkänner jag, och jag hatar
fortfarande mig själv för det. Eftersom jag var full, märkte
jag aldrig när han och Bianca försvann.

POJKVÄNNEN drar med BIANCA med våld ut från scenen och ADRIAN
fortsätter att gå runt på golvet.

ADRIAN: Hon kom tillbaka en halvtimme senare, halvt avklädd och drog
i min arm att vi skulle hem. Det var då jag insåg att något
allvarligt hade hänt.

BIANCA kommer in och drar i ADRIAN som går efter henne. De sätter
sig vid scenens kant på golvet och BIANCA viskar i ADRIANS
öra innan hon lägger sig ner i hans knä.

ADRIAN: Hon viskade i mitt öra att hon hade blivit våldtagen av sin
pojkvän. Hon grät hela natten, men tvingade mig att svära på
att inte berätta för våra föräldrar. Hon ville inte oroa
dem.

ADRIAN reser sig upp och tar tag i BIANCAS hand och de går mot
scenens mitt.

ADRIAN: Hon hade ingen kontakt med sin pojkvän efter det, men för
ett par veckor sen var vi på väg hem från en vän till mig,
och vi stötte på honom. Han var med sina fyra vänner och de
alla var berusade.

POJKVÄNNEN och fyra andra svartklädda kommer in och börjar omringa
BIANCA. ADRIAN dras tillbaka av en av de svartklädda.

ADRIAN: (fasthållen bakifrån) (stirrar ut mot
publiken)

De tvingade mig att se på när de alla våldtog henne. De tvingade mig att se på samtidigt som de mördade min syster.

De förinspelade skriken hörs ännu igen, ADRIAN på scenen skriker och så fort som hjärtslagen i bakgrunden slutar, går alla utom ADRIAN och BIANCA från scenen. BIANCA ligger på golvet och ADRIAN ställer sig framför henne.

ADRIAN: (tittar ut mot publiken)

Det finns ingenting kvar. Hon är borta.

(tar upp en kniv ur fickan och håller ut sin arm och låter kniveggen nudda underarmen)

Så varför ens försöka? Varför ens bry sig om någonting, när just det någonting, inte finns kvar?

///

Personerna på scenen, utom Adrian, ska vara helt svartklädda och så sätt går det att dölja deras ansikten och kroppsformer. Eftersom det endast ska användas kroppsspråk och man ska få en illusion av händelserna, så spelar det ingen roll vilka det är som spelar de svartklädda karaktärerna, utöver Bianca.

AKT 2 SCEN 21

INT. VIKTORS RUM/SAGAS RUM - MORGON

Rummen är precis som i första aktens sista scen, uppdelad i två delar som är VIKTORS och SAGAS sovrum. De båda paren ligger i underkläder under täckena i sängarna. Först är det bara SAGAS rum som är upplyst.

SAGA stapplar upp ur sängen och börjar rota i en ficka på ett par byxor som ligger slängda på golvet. Ur fickorna tar hon upp en liten påse piller. Hon sitter nervöst bakom sig på EMBLA, men hon verkar sova. SAGA sväljer några piller och sköljer precis ner det med alkohol när EMBLA vaknar.

EMBLA: (argt)

Vad fan gör du?!

SAGAS rum släcks och nu är VIKTORS rum i fokus. ALICE sätter sig på sängkanten och tittar bak på VIKTOR som sover.

ALICE: (stressat)

Helvete, helvete, helvete.

ALICE går upp från sängen och drar på sig sina kläder medan VIKTOR vaknar upp.

VIKTOR: (förvirrat)

Vad gör du?

ALICE: (skakar på huvudet)

Det här var ett misstag, förlåt.

VIKTOR försöker dra tillbaka ALICE till sängen men hon drar sig motstridigt bort ifrån honom.

ALICE: Nej, Viktor, det går inte.

VIKTOR: Men snälla, Alice... kom tillbaka till sängen så pratar vi om det.

ALICE: Jag sa NEJ, Viktor! Du förstår inte, det du känner är inget äkta!

VIKTOR: (förtvivlat)

Vad menar du?

ALICE: Jag känner dig, du tycker inte alls om mig, Viktor.

(skriker förtvivlat)

Du är bara kär i tanken att någon bryr sig om dig! Men det fungerar inte så, det bara gör inte det!

Scenen byter tillbaka till SAGAS rum.

EMBLA: (kliver av sängen)

Vad var det där för tabletter?

SAGA står tyst bredvid sängkanten och stirrar på EMBLA. Hon vet att det inte finns något som hon kan säga till försvar.

EMBLA: Är du en jävla junkie eller?!

SAGA rycker på axlarna, tar upp kläderna på golvet och börjar klä på sig.

EMBLA: (skriker)
Men svara då för i helvete Saga, SVARA DÅ!

SAGA: Lugna dig, det är inte så farligt som du tror.

EMBLA: Oh my fucking god, Alice och Viktor berättade om att du gillar alkohol, men sen att du tar massa tabletter och skit?!

SAGA: (irriterat)
Lämna dem utanför det här, de behöver inte veta något.

EMBLA: Ah, så din syrra och din bästa vän förtjänar inte att veta att du tar livet av dig själv?

SAGA: (skriker)
Håll käften! Håll käften Embla, bara håll käften! Inte undra på att din styvpappa slängde ut dig, du är bara en svinjobbig hora som ligger runt!

EMBLA stiger fram till SAGA och tittar henne djupt i ögonen.

EMBLA: Fan då att jag slösade min dyrbara tid att ligga med en sådan äcklig person som du.

EMBLA tar sina kläder och stormar iväg och scenen byter tillbaka till VIKTORS rum.

VIKTOR reser sig upp från sängen och börjar ilsket ta upp sina kläder från golvet.

VIKTOR: (argt)
Okej, så förlåt att jag inte mår så jävla bra, men våga fan inte säga vad jag känner!

ALICE: (lugnt)
Sluta vara så naiv Viktor och öppna ögonen. Jag vet att du är fruktansvärt ledsen över Bianca och Sofia, men-

VIKTOR: (skriker)
Fruktansvärt ledsen? FRUKTANSVÄRT LEDSEN? Det finns inga ord som beskriver vad jag känner efter Biancas död, så försök inte att visa medkänsla, för du förstår inte!
(går fram till ALICE och tittar henne i ögonen)
Av allt som händer nu finns det bara en enda sak som är klar för mig, och det är att jag vill ha dig. Jag behöver dig.

VIKTOR lämnar rummet och ALICE sjunker ner på golvet.

AKT 2 SCEN 22

INT. SKOLKORRIDOREN - MORGON

En stor grupp ungdomar står i en klunga och tittar på sina mobiltelefoner och skrattar. På en skärm projiceras bilder från festen. Först en bild på VIKTOR och ALICE som kysser varandra.

JENNY: Herregud, är inte det där Viktor Arnholm? Vem är den andra bruden? Trodde han var ihop med dig Sofia?

NORA: De gjorde ju slut! Tror den andra tjejen går i naturettan, eller hur Natalie?

NATALIE: Jaa, hon går i min klass, sjukt tyst och ganska tråkig. Jag förstår inte hur HON kunde ha en chans med Viktor?!

Bilden byts till en på EMBLA och SAGA som kysser varandra.

SOFIA: Jävlar, jag visste inte att Embla Guld var på festen! Eller att hon är en flata!

NATALIE: Den andra är typ Alices tvilling.

NORA: De ser inte så lika ut alls, skulle aldrig ha trott de var tvillingar.

JENNY: Men gud, vad är grejen med den där Embla? Hon klär sig som en total tönt och är lesbisk? Fyfan vad hon är vidrig.

TJEJERNA skrattar och nästa bild är LINN som kramar om ADRIAN. Det går tydligt se att ADRIAN inte mår bra.

JENNY: Wow, där har vi ett riktigt psykfall, Adrian Lundh.

VIKTOR och ADRIAN kommer in utan att någon märker.

SOFIA: Jag har typ hört att han har börjat skära sig själv, vad är det för fel på honom?

VIKTOR: (argt)
Det är inget jävla fel på honom, håll käften Sofia.

VIKTOR går fram till tjejerna med ADRIAN står kvar i bakgrunden.

ADRIAN: Viktor, det är okej, kom så går vi.

VIKTOR: (ser bak mot ADRIAN)
Nej det är fan inte okej!
(tillbaka till tjejerna)
Vad har ni för rätt att säga vad som är fel med någon annan människa?

EMBLA kommer in och tjejerna börjar skratta.

JENNY: Men titta, här kommer ju flatan!

EMBLA försöker ignorera dem och bara gå rakt förbi.

SOFIA: Gud, är det sant att du har blivit värsta horan som ligger runt med alla som har en fitta?

NORA: Asså är det ens lagligt att göra något sådant?

EMBLA stannar upp och går fram till NORA.

EMBLA: (irriterat)
Minst lika lagligt som att du ligger runt.

Alla tjejerna stirrar i chock på EMBLA som börjar gå iväg.

JENNY: Sådana som du förtjänar inte kärlek!

Innan EMBLA eller VIKTOR hinner reagera, har ADRIAN hunnit gå fram
och knuffat JENNY.

VIKTOR: Adrian, nej!

VIKTOR tar tag i ADRIAN och drar honom tillbaka.

ADRIAN: (skriker)
Våga aldrig säga att en annan människa inte förtjänar
kärlek!

VIKTOR går iväg med ADRIAN bort från scenen.

EMBLA: (till NATHALIE)
Jag vet inte vad som är värst, att dina vänner är idioter
eller att du bara håller käften för att du inte fucking
vågar säga någonting. Jag SPYR på sådana som du.

EMBLA går och går förbi ALICE men de säger ingenting till varandra,
utan bara går förbi som om den andre är osynlig.

JENNY: (vinkar) (ropar)
Alice! Visst är det så? Kom hit!

ALICE går fram till tjejerna och ställer sig nervöst bredvid dem.

NORA: Tycker inte du också hon Embla är lite äcklig?
(ALICE rycker på axlarna, hon är för
blyg för att svara)
Har du sett att hon haffade din syrre i helgen?

ALICE: (förvirrat)
Va?

SOFIA: Shit, har du inte sett bilden?! Här, kom så visar jag dig!
Bilden på EMBLA och SAGA visas igen.

JENNY: På tal om din syster, var är hon någonstans?

ALICE: (rycker på axlarna)
Hemma, tror jag.
(tittar på klockan)
Jag måste gå till lektion nu, jag vill inte komma försent.
Vi ses.

ALICE börjar gå därifrån och NATHALIE går efter.

NATHALIE: Vänta på mig!

AKT 2 SCEN 23

INT. ALICES & SAGAS KÖK - EFTERMIDDAG

ALICE sitter i köket och pluggar. SAGA kommer in och öppna kylskåpet.

SAGA: (trött)
Varför finns det inget att äta?

ALICE: (irriterat)
För mamma och pappa har inte handlat, de är och gör det nu.

SAGA stänger kylskåpet och börjar gå där ifrån med ALICE hindrar henne.

ALICE: (tyst)
Jag fattar inte hur du kunde göra det.

SAGA: (stannar och vänder sig om)
Göra vadå?

ALICE: Du och Embla.

SAGA: Jag förstår inte vad du pratar om.
(börjar gå därifrån)

ALICE: (reser sig upp)
Du vet mycket väl vad jag pratar om. Jag såg bilderna från festen och Nathalie berättade det för mig.
(anklagande)

Du vet om mig och Embla i somras, jag berättade för dig. Men ändå så gjorde du som du gjorde.

SAGA: Men släpp det, det var bara en kul grej vi gjorde.

ALICE: Kul grej? Tycker du ens om tjejer?

SAGA: (rycker på axlarna)
Det går väl att testa på saker, kom igen, vi är unga!

ALICE: Men var du tvungen att göra det med Embla? Du visste ju om...

SAGA: (argt)
Jag förstår inte varför du tar illa upp. Det är inte som att ni är ihop nu!

ALICE: Jag har inte släppt henne. Jag kan inte, och du vet om det...

SAGA: Och jag måste tänka på dina stackars känslor eller? Det är ALLTID du som får allt! Du spelar så tyst och oskyldig och därför tycker alla om dig.

ALICE: Vad menar du?

SAGA: Förstår du inte? Det är alltid dig som alla väljer, det är aldrig mig och när jag äntligen får någonting, så hamnar du alltid som ett offer i situationen! Alla tycker synd om STACKARS ALICE SOM FÅR ALLT! Ingen bryr sig om mig längre.

ALICE: Det gör vi visst, mamma och pappa-

SAGA: (avbryter)
Orkar inte med mig längre. Du är deras favoritbarn, du får allt. Så kan du låta mig få något någon gång?!

ALICE: (tyst)
Jag visste inte att du kände så, förlåt.

SAGA: (skakar på huvudet)
Sluta, jag vill inte ha ditt medlidande. Låtsas inte som att du bryr dig om mig.

SAGA lämnar rummet.

AKT 2 SCEN 24

INT. SKOLBIBLIOTEKET - EFTERMIDDAG

ALICE sitter i skolbiblioteket och pluggar tillsammans med JOSEFINE, NATHALIE och EMMA. ALICE är djupt koncentrerad i skolarbetet medan de andra tjejerna pratar.

NATHALIE: Shit juste, jag glömde ju berätta om hur Embla bara fick flipp i korridoren i måndags!

EMMA: Vänta, var det på morgonen? Jag tror att jag hörde det från Sofia. Knuffade inte Adrian Jenny?

NATHALIE: Joo, det var helt jävla sjukt! Hallå, Alice, du var ju där!

ALICE: (tittar upp från sina böcker)
Va, mm, jo det var jag.

JOSEFINE: Känner du Adrian bra? Han är riktigt snygg faktiskt.

ALICE: Nä, alltså, min kompis Viktor känner honom.

EMMA: Vänta, Viktor som du haffade på festen?

ALICE: Mm.

NATHALIE: Gud, jag skulle typ göra allt för att få Viktor Arnholm! Han har visserligen två morsor, vilket är lite konstigt, men har ni hört honom sjunga eller?

JOSEFINE: Han känner väl Embla också?

EMMA: Jo, de är barndomsvänner, men Sofia säger att hon alltid har varit skitkonstig och rätt så jobbig. Hon ligger runt ganska mycket, vad jag har hört.

ALICE: (försiktigt)
Gör hon?

EMMA: Ja, eller, åtminstone innan hon åkte iväg till Australien. När hon gick i nian festade hon nästan bara med äldre och låg med jättemånga. Jag vet inte om hon gjorde samma i Australien, men det verkar som det. Hon hade ju sex med din syrra, känns inte det jättekonstigt?

ALICE: Kanske. Jag vet inte.

NATHALIE: Ååh, jag önskar bara att hon hade stannat i Australien så hade vi sluppit henne. Hon är så jävla jobbig på lektionerna, tjafsar alltid på diskussioner och kan verkligen aldrig hålla tyst.

JOSEFINE: Ja, jag håller med! Tycker inte du också det är jobbigt, Alice? Och om hon inte hade kommit tillbaka så hade ju hon heller inte kunnat få din syrra att bli homo helt plötsligt.

ALICE: Mm, visst.

EMMA: Du verkar rätt så borta idag. Har det hänt nåt, Alice?

ALICE: (rycker på axlarna)
Det vanliga, tjafs med Saga och allmänt mycket att plugga typ. Men hallå, eh, borde vi inte plugga nu? Jag vill verkligen få klart de här fysikuppgifterna innan jag går hem.

AKT 2 SCEN 25

INT. ADRIANS RUM - KVÄLL

ADRIAN sitter på golvet lutade mot sin säng. Han ser ut att vara i en panikångestattack. I en annan del av scenen så plingar det på dörren och LINN går in och möter ÅSA i hallen.

ÅSA: (försiktigt)
Linn, jag tror inte det här är ett bra tillfälle.

LINN: (oroligt)
Vadå, vad har hänt?

ÅSA: Det är Adrian, men Linn, jag tror verkligen inte att det här är den bästa tidpunkten som-

LINN: (går förbi ÅSA)
Jag måste få prata med honom, snälla.

ÅSA skakar lätt på huvudet, men låter LINN gå och går därifrån. LINN stannar vid kanten till ADRIANS rum. Hon stannar till, som om nu är vi inne i ADRIANS hjärna och tankar.

Runt om hörs överlappande skriket från BIANCAS mord och ADRIAN andas häftigt samtidigt som han skriker "NEJ NEJ NEJ, SNÄLLA". Det är som om han upplever det om och om igen.

Tiden är tillbaka och LINN springer fram till ADRIAN och håller om honom.

LINN: (lugnande)
Sch, Adrian, jag är här. Försök andas.

ADRIAN: (bryter sig loss från LINN och ställer sig upp och skriker)
JAG KAN INTE! Hon är död, hon var mitt allt, hon hjälpte mig att andas, hon och jag har varit en del av varandra, vi var en!

ADRIAN börjar ilsket riva ner saker från skrivbordet, sparka på allt, göra allt han kan för att förstöra allt i sin väg.

LINN: (ställer sig upp) (bönande)
Adrian, det här är inte du. Du är starkare än så här, du kan kämpa emot det, jag vet att du kan.

ADRIAN: Men tänk om jag inte vill? Tänk om jag bara vill försvinna och sluta vara för evigt, för det är så det är för Bianca. Hon finns inte mer, hon är borta, och det finns INGENTING jag kan göra åt det.

LINN försöker gå fram och krama ADRIAN men han knuffar henne bakåt med en stark kraft innan han slår till henne. LINN stirrar chockat på ADRIAN och håller sin hand på kinden där hon nyss har blivit slagen.

ADRIAN: (inser vad han har gjort) (gråter)
Linn, snälla, förlåt. Jag vet inte... Jag vet inte vad som
händer med mig. Jag känner bara så mycket ilska, jag vet
inte vad jag ska lägga den-

(går fram och håller om LINN)
Snälla förlåt mig, det var inte meningen, jag älskar dig.

LINN: (börjar gråta)
Jag älskar dig med Adrian, och jag tänker vara här varje
sekund för dig.

ADRIAN: Förlåt mig, jag glömmer så ofta att det inte bara var jag
som förlorade någon som jag älskar. Du förlorade din bästa
vän. Jag vet det.

LINN: (viskar)
Jag saknar Bianca så otroligt mycket varje dag och jag vill
bara så ofta ligga i ett hörn och gråta. Men då börjar jag
tänka på dig, hur jag måste vara stark här för dig.

ADRIAN: Jag vill inte att det ska vara bara så. Jag vill också vara
stark, för dig och för mig själv med, men jag vet inte om
jag klarar av något av det längre.

LINN: (tittar ADRIAN i ögonen)
Vi gör det tillsammans, Adrian. Vi kommer aldrig att glömma
henne och det kommer heller aldrig gå en dag vi inte saknar
henne, men det kommer kännas bättre efter ett tag. Eller det
är åtminstone det jag hoppas.

ADRIAN: Jag hoppas att du har rätt, Linn.

AKT 2 SCEN 26

INT. ALICE & SAGAS RUM - KVÄLL

SAGA ligger på sängen och äter medan hon sitter vid datorn. EMBLA
kommer.

EMBLA: Kan jag komma in?

SAGA: (tittar upp)
Varför skulle du få det?

EMBLA: För jag vill prata med dig.

SAGA: (argt)
Jag vet vad du tänker säga.

EMBLA: Tur det, för jag hoppas att du har en jävligt bra förklaring
till varför du tar-

SAGA: (stressat)
Håll käften! Våga inte berätta det för någon.

EMBLA: Saga, du måste ha hjälp.

SAGA: Du känner inte mig, så säg för fan inte vad jag ska göra. Gå
nu innan jag knuffar ut dig.

EMBLA suckar och går därifrån och in till ALICES rum. ALICE sitter
på sängen och läser en bok med läxböckerna utspridda på
sängen och golvet.

EMBLA: Hon vill inte prata med mig.

EMBLA slänger ner några böcker på golvet för att sätta sig ner på
sängen. ALICE tittar upp från boken.

ALICE: Varför inte?

EMBLA: (skakar på huvudet)
Fråga henne själv, jag orkar inte mer.

ALICE tittar tvekande på EMBLA innan hon lägger ner boken.

ALICE: (lågt)
Det är en sak jag vill prata med dig om.

EMBLA: Vadå?

ALICE: Du vet i somras, i Australien?

EMBLA: (förvirrat)
Vad är det med det?

ALICE: (fingrar nervöst på sitt hår och
kläder)
Alltså. Jag... Jag vill ha det igen. Oss, jag vill ge det en
chans.

EMBLA tittar stumt på ALICE och skakar på huvudet.

EMBLA: Jag tror inte det går.

ALICE: (bedjande)
Varför inte då? Jag vill ha ett oss, tror jag.
(ALICE tar försiktigt EMBLAS hand och
EMBLA tittar på den, men tar inte bort handen)

EMBLA: Först och främst, det var i somras. Sommaren är annorlunda,
man träffar nya människor, gör saker man vanligtvis inte
skulle göra och sen lägger man det sig bakom sig. Och sen om
du säger att det är något du tror...

(skakar på huvudet)

Jag tror inte riktigt det här är en sak som skulle fungera.

ALICE: Så du säger att det vi gjorde i somras, det betydde
ingenting alls för dig?

EMBLA: (allvarligt)
Jag ångrar ingenting jag gjorde i somras, men just nu är
mitt huvud fyllt av att hata min styvpappa, vara jätteorolig
för Lovina och min mamma, hata den linje jag går på
gymnasiet och skratta ironiskt åt det faktumet att jag för
nuvarande bor hos min sommartjej som dessutom har en
tvillingsyster jag knullade.

ALICE: Tycker du om henne? Saga alltså, vill du ha henne istället
för mig?

EMBLA: Jag tror inte jag vill ha någon just nu, men vad som än
händer, så kommer Saga inte vara någon sån, vad jag vet.

ALICE: Okej...

EMBLA: Förlåt, men, jag vet inte om jag kan det här. Allt känns så
jävla konstigt just nu bara, och jag behöver tänka på det.

Jag är den sämsta människan att ha en relation med, för mitt liv är så helvetes fucked och de flesta blir bara rädda och distanserar sig själva ifrån mig.

ALICE: Jag vill inte vara rädd. Jag vill ha dig, fucked eller inte fucked.

EMBLA: (skrattar)

Wow, det där måste vara den första gången jag har hört dig svära, du borde fortsätta med det. Det är ju ändå bara ord.

ALICE: Jag trodde aldrig jag skulle få se dig mer när jag hade lämnat Australien. Det var en av mina bästa månader i mitt liv.

EMBLA: Världen är allt liten, va?

(tittar sig omkring på ALICES böcker)

Helvete vad du satsar, jag borde väl också försöka, men då krävs det kanske att jag faktiskt tycker om det jag pluggar och sen kanske öppna böckerna.

(reser sig upp från sängen)

Du borde verkligen plugga, för du är åtminstone smart och har en god chans att lyckas. God natt, vi ses imorgon, okej?

ALICE: God natt, Embla.

EMBLA lämnar rummet och ALICE tittar efter henne en lång stund innan hon tar upp boken och börjar läsa.

AKT 2 SCEN 27

EXT. PARK - EFTERMIDDAG

SAGA sitter på en parkbänk med hörlurar på sig. Musik spelas i bakgrunden och VIKTOR med ett gitarrfodral kommer. VIKTOR vinkar och SAGA tar av sig hörlurarna och musiken försvinner.

VIKTOR: (ropar)

Saga!

VIKTOR går fram och sätter sig bredvid SAGA och de utbyter en stel kram.

VIKTOR: Hur är skolan hittills?

SAGA: Nja, helt okej. Ganska mycket idioter i min klass, men de är väl helt okej.

VIKTOR: Hur är det med Alice?

SAGA: Vet inte, bryr mig inte om vad hon gör.

VIKTOR: Ah, okej, för hon har inte pratat med mig sen festen.

SAGA: Hon pratar inte så mycket med någon. Förutom ett kort tag med Embla.

(skruvar på sig)

Men alltså, det är en sak jag har tänkt på...

VIKTOR: Vadå?

SAGA: Alltså, det här är jättekonstigt, och jag vet inte varför, men efter i somras insåg jag en ganska sjuk sak, en sak som jag tror jag har förträngt ganska länge för att inte förstöra vår vänskap.

VIKTOR: (försiktigt)

Hur menar du?

SAGA: (vänder sig mot VIKTOR)

Jag tycker om dig. Det är en jättekonstig känsla, och jag vet inte hur jag får bort den, men jag-

VIKTOR: Ah... Men Saga, jag-

SAGA: Jag förstår, du är inte över Sofia än och du låg med Alice för du behövde någonting som avledde dina tankar.

VIKTOR: (lågt)

Jag tror inte Alice bara känns som någonting som avledde mina tankar, Saga.

SAGA: (ställer sig upp)

Det är ALLTID Alice!

(argt)

Först Embla och sen DU! Alla tycker Alice är den perfekta
lilla söta och ALLA vill ha henne.

VIKTOR: Saga-

SAGA: (skriker)

Nej! Sluta, bara sluta! Jag orkar inte längre höra hur jävla
perfekt Alice är, hur mycket bättre hon är än jag, hur alla
bara jämför oss och hur jag alltid är den som hamnar längst
ner. ALLTID. JAG.

SAGA stormar iväg och VIKTOR ropar efter henne, men hon ignorerar
honom. VIKTOR tar upp telefonen och ringer SAGA men hon
svarar inte och tillslut hamnar han hos hennes
telefonsvarare.

SAGA: (V.O.)

Hej du är hos Saga, jag kan inte svara just nu, eller så
orkar jag bara inte. Förvänta dig inte något svar, för jag
kollar aldrig mina meddelanden.

VIKTOR lägger på, suckar och går iväg så han kommer ut igen till
SCEN 28 från ett annat håll.

AKT 2 SCEN 28

INT. VIKTORS RUM - EFTERMIDDAG

VIKTOR går in på scenen med gitarren och sätter sig på sängen och
tar ut gitarren ur fodralet. Han börjar spela lite på den
medan han studerar notpappren i sängen intensivt. Plötsligt
kommer EMBLA inklampandes och slår sig ner på sängen på
notpappren.

VIKTOR: Hallå, vad gör du?

EMBLA: Hallå, vad är grejen med att du bor så långt bort? Det tar hur lång tid som helst, och jag var tvungen att vänta på bussen i typ en kvart och sen när jag klev på var det ett gäng med äckliga små snorungar som pratade hur högt som helst.

(vänder sig mot VIKTOR)

Juste, dina mammor hälsar att du ska lägga ner dina smutsiga kläder i tvättkorgen, för Lilja tänker sätta på tvättmaskinen snart.

VIKTOR: Varför är du här?

EMBLA: Kände för det, är det inte UNDERBART med spontanbesök? Hur som helst, så kom jag hit för att få lite grymt tjejråd, för du är typ min bästa heterosexuella kompis som inte är en total idiot.

VIKTOR: Va?

EMBLA: Alltså, Alice sa för ett par dagar sen att hon ville fortsätta det vi hade i somras.

VIKTOR: (förvirrat)
Va, vad hade ni i somras?

EMBLA: Oj, glömde jag berätta den fantastiska historien om hur hon försökte sig på surfing men typ såg ut att drunkna istället, jag kom och hjälpte henne och sen spenderade vi resten av kvällen grovhånglandes i mitt rum medan min värdfamilj hade någon fin middagsbjudning.

VIKTOR: Ah...

EMBLA: Oj, shit, jag glömde ju att ni hånglade på festen. Det här blev ju jättekonstigt nu, sorry, men jaja. Poängen är att Alice vill att vi ska vara ett riktigt par, och du vet hur jag verkligen aldrig klarar av relationer och sånt.

VIKTOR: Mmm, kanske det... Saga sa något liknande, eller hon sa igår att hon tycker om mig, men att hon har inte sagt något på grund av att jag var med Sofia.

EMBLA: Och tacka gudarna, Allah, vodotanterna, andarna och allt det där för att ni har gjort slut, för seriöst, den bruden är knäpp och har alltid haft rejäla personlighetsstörningar.

VIKTOR: (skrattar lätt)
Det här blev lite ironiskt när du har haft sex med henne.

EMBLA: Vänta va, med Sofia?! Jag skulle ADLRIG-

VIKTOR: Nej, alltså med Saga.

EMBLA: Aha, okej, nu förstår jag. Trodde nästan att du antydde att jag skulle vilja ha sex med Sofia. Inget illa menat mot henne, men hon känns ganska straight och jag tvivlar starkt på att hon vill ha sex med mig.

VIKTOR: Lita på mig, hon är straight.

EMBLA: Men seriöst, vad ska jag göra med Alice?

VIKTOR: (rycker på axlarna)
Eh jag vet inte, jag är ganska sämst på råd egentligen. Jag har bara haft ett seriöst förhållande och det var Sofia, och se hur det gick där. Hon gjorde slut med mig för att hon tyckte att det med Bianca hade förändrat mig så mycket...

EMBLA: (chockat)
Herrejävlar, sa hon det?!
(irriterat)
Vad håller hon på med, seriöst. Hon borde ta och skärpa sig och skaffa lite riktiga känslor...

VIKTOR: Mm. Men tycker du om henne? Alice då.

EMBLA: Det är det som är så komplicerat, jag vet inte riktigt vad jag ska känna med henne. Hon är en helt galet fantastisk människa, och om hon även på ytan verkar rätt så tråkig, så är hon helt underbar att vara med. Och jag saknar faktiskt lite att hålla hennes hand, just för den är så liten och gullig.

VIKTOR: Det verkar som att du gillar henne, så var med henne.

EMBLA: Viktor, du av alla människor borde förstå att det inte är så lätt. Hon förväntar sig liksom att vi ska göra massa söta dejt-saker, som att gå runt och hålla händer i söta klänningar i sommarsolen, ligga bredvid varandra på sängen och läsa romantiska böcker och sånt. Jag är inte en sådan människa, vi är ganska olika, och det är just därför jag är så osäker.

VIKTOR: Jag förstår. Men alltså, jag tror den enda personen här som kan ge dig råd, är du själv, för i slutändan är det ju ens egna beslut, oavsett hur många andra råd man fått.

EMBLA: När blev du så jävla djup, lover boy?

VIKTOR skrattar och samtidigt får han ett sms (projiceras på skärm) från sin mamma CHARLIE. I smset står det:

“Gubben, kom ut till köket så finns det fika till er! Puss, mamma”

VIKTOR: Kan de sluta smsa mig om allt, även fast de är typ tio meter ifrån.

EMBLA: Jag tycker det är gulligt, men lite läskigt faktiskt.

EBBA kommer inbärandes på en hög med kläder i famnen.

EBBA: Hallå Viktor, mamma ska tvätta nu och bad mig säga till, för tydligen har Embla inte lyckats övertyga dig att komma ut med dina smutskläder.

EMBLA: Vänta, jag påminde dig, va? Det skulle vara ganska typiskt mig att glömma.

VIKTOR: (samlar ihop kläder som är på en stol/
på golvet)
Du sa till mig, men jag var med fokuserad på det faktum att du kom hit oinbjuden.

EMBLA: Naw, men skulle ditt liv vara ens hälften så intressant utan mig?

(reser sig upp och tar upp ett par

kalsonger från golvet)
Snygga, men jag föredrar trosor faktiskt.

VIKTOR: Guud, sluta.

(rycker åt sig kalsongerna)

Ebba, kan du ta det här till mamma?

EBBA: Eh, varför då? Jag vill inte ha dina äckliga kalsonger, ta dem själv.

(går ut)

EMBLA: Släng det bara i tvätten Viktor, så slipper du göra det sen. Jag är sjukt sugen på gofika nu och Charlie är så bra på att baka!

VIKTOR och EMBLA går ut för att komma ut från en annan del och in på
SCEN 29.

AKT 2 SCEN 29

INT. ALICES RUM - KVÄLL

ALICE sitter vid skrivbordet med en kopp te och pluggar. Hon har en lugn musik(förslagsvis egenskriven instrumental) på och ser koncentrerad ut. EMBLA kommer in och sätter sig på sängen och ALICE vänder sig mot EMBLA och musiken sänks, men inte helt.

EMBLA: Hej.

ALICE: Hej.

EMBLA: Du har undvikit mig i skolan och här hemma. Varför då?

ALICE: Kände bara för det. Hade liksom ingenting att förlora på det.

EMBLA: Känner du verkligen så?

ALICE: Mm.

EMBLA: (tar ALICES hand och drar henne mot
sängen)
Kom hit.

ALICE går försiktigt upp i sängen och sätter sig mittemot EMBLA.
EMBLA lutar sig sakta framåt och kysser ALICE. ALICE drar
försiktigt ifrån efter ett tag.

ALICE: Varför gjorde du så?

EMBLA: För att det kändes bra. För hur knäpp jag än är så tror jag
att jag vill ha något konkret, något som jag alltid kommer
att veta finns. Vi.

ALICE: Jag trodde inte du ville ha någon relation.

EMBLA: Jag tror egentligen att jag är mest osäker på vad som kommer
att hända, för jag har aldrig riktigt bestämt mig för att
vara med någon. Jag har aldrig varit en sådan person. Men
jag tror det är för att jag inte hade träffat någon jag
ville vara med förut.

ALICE: Du behöver inte försöka säga något för att göra mig glad,
Embla.

EMBLA: (skrattar)
Alice, jag försöker säga att jag inte har släppt dig sen i
somras och du vill inte lyssna? Jag trodde att det var du
som sade att du ville ha ett vi?
(drar bak ALICES hår bakom örat)
Det är därför jag tycker om dig. På ytan verkar du så blyg
och ensam, men det finns så mycket mer till det, och jag har
bara upptäckt en bråkdel av det.

ALICE: Mm, men alltså, en sak bara.

(generat)
Alltså, jag har aldrig riktigt varit så... insatt i hela
sexdelen. Jag har bara gjort det med dig och Viktor, så.

EMBLA: (entusiastiskt)
Då har du ju en massa nytt att upptäcka!

(lutar sig bak och drar skämtsamt med
ALICE på sig)
Vad sägs om nu?

ALICE skrattar.

AKT 2 SCEN 30

EXT. PARK - DAG

VIKTOR och LINN kommer in på scenen från olika håll och går fram och
kramar varandra.

LINN: Har du hört någon från honom?
(de släpper varandra och sätter sig på
en bänk)

VIKTOR: (skakar på huvudet)
Han stängde av sin telefon, men jag träffade Åsa på väg till
skolan imorse och hon sa att Adrian stannade hemma idag.

LINN: Hur länge har du håltimme?

VIKTOR: Ganska länge, ett par timmar tror jag. Du?

LINN: (tittar på sin mobil)
En timme till, så det är okej.
(vänder blicken bort mot VIKTOR och
rakt fram till publiken som om det är tomt ödeland framför
sig)
Han måste få hjälp, Viktor.

VIKTOR: (suckar)
Jag vet, men jag vet inte hur.

LINN: BUP, eller?

VIKTOR: (skakar på huvudet)
Jag har testat ringa dem, men de tycker typ inte det är
allvarligt nog, som om att det inte är tillräckligt farligt

att vara sjutton år och skära sig själv. Eller jag vet inte, de säger att hans föräldrar måste hjälpa honom.

LINN: (stilla)

Åsa vet inte vad hon ska göra. Hon är i sin egen sorg, medan hon är så fruktansvärt orolig för de barn hon har kvar, speciellt My som har nästan helt slutat prata med någon här.

VIKTOR: Har hon?

LINN: Mm, hon vill inte göra någonting längre förutom att sitta inne på sitt rum och prata i telefonen med Anton - den enda hon pratar med -, men han kan inte svara hela tiden. Anton har ju skola, och dessutom är det typ sex timmars tidsskillnad emellan, vilket jag inte tror My helt förstår.

VIKTOR: (skrattar lätt)

På ett sätt är jag glad att jag inte är tillsammans med Sofia längre. Det skulle bara ha gjort allt mer komplicerat eftersom hon inte direkt var så bra vän med dig och Bianca.

LINN: (skrattar med)

Nä, mm, du har rätt.

(tittar tillbaka på VIKTOR)

Älskar du Sofia?

VIKTOR: (nickar)

Definitivt, det är ingenting som går över på bara en dag. Men jag tror inte det kommer att hålla länge. Du älskar Adrian, va?

LINN: (ler)

Jag är mer än bara kär i Adrian, det går inte att beskriva. Men det är svårt att vara hans flickvän nu, samtidigt som jag är Biancas bästa vän. Eller var, jag vet inte längre-

VIKTOR sätter sig närmare LINN och kramar henne medan hon gråter tyst.

VIKTOR: Äsch, ska vi bara skippa resten av dagen, åka och köpa något gott och åka hem till Adrian? Jag tror han skulle uppskatta det.

LINN: (reser sig upp och torkar tårarna)
Jag tycker det låter som en väldigt bra idé.

AKT 2 SCEN 31

ADRIAN sitter på golvet och bakom ett skynke sitter BIANCAS skugga. Hon använder tydliga kroppsspråk för få någon form av rörelse och svar till publiken.

ADRIAN: Det är tomt utan dig. Jag förvånas hela tiden av att jag kan lyssna på den musik jag vill utan du byter. Jag finner alltid mig själv att gå till danskorridoren i skolan, innan jag inser att du aldrig kommer dansa mer.

(paus)

Förresten, du vet den där våningen i den gamla brandstationen? Den vackra byggnaden som vi var och kollade på med Anton och My? När Anton drog bort de dammtjocka gardinerna och så mycket ljus strömmade in genom fönsterna...

(låter glad av minnet)

Jag fick det. Jag fick min studio, och vi ska börja göra i ordning den snart. Du skulle gilla den, den fria golvytan och de djupa fönsterbläcken. Jag har redan hängt upp en av mina tavlor. Din favorit, den på mamma och pappa på båten. Du tyckte färgerna var så fina och att de såg så levande ut...

ADRIAN reser sig upp och börjar stressat gå fram och tillbaka. Ljuden från mordscenen spelas och BIANCAS skugga lever in i det kroppsspråk som var då. ADRIAN håller för öronen och skriker i desperation.

ADRIAN: Allt är mitt fel, det är mitt fel, allt.

(skriker)

Jag är orsaken till att du dog!

Skriken tystnar och ADRIAN håller plötsligt för sin mun med sina händer och sjunker ner på golvet.

ADRIAN: Jag skulle ha pushat på dig hårdare i våras. Jag skulle ha tagit med dig till polisen för att anmäla den första våldtäkten, helvete, helvete, HELVETE. Ingenting av det här skulle ha hänt om jag bara var mer hård, allt är mitt fel.

(skrattar ironiskt)

Fast ändå, skulle det ens ha hjälpt? Skulle han ens bli fälld för våldtäkt? Han skulle väl ha ljugit ihop någon historia om hur du ville. Domstolen tror ju typ på alla lögnar som ges och om han ändå skulle bli fälld, skulle alla bara tycka synd om honom för han föll offer i rättssystemet.

(ställer sig upp)

Men vad skulle hända med dig? Ingen skulle nämna dig, du skulle bara vara 'sjuttonårig flicka i Stockholm', inget mer.

(går omkring) (frustration i rösten)

Om jag bara hade tvingat dig att anmäla... - HELVETE BIANCA!
Vad i helvete ska jag göra? Allt är MITT fel!

(sätter sig vid BIANCAS skugga) (viskar)

Det är mitt fel att du inte är här. Det är mitt fel att våra föräldrar förlorade sin dotter. Mitt fel att My och Anton förlorade sin syster. Allt är mitt fel. Det skulle ha varit jag istället, inte du.

MY kommer ut och på hennes kroppsspråk och tal märks det att hon har hört en stor del av det ADRIAN sagt.

MY: Säg inte så.

ADRIAN vänder sig om och ser MY.

ADRIAN: Du borde inte vara här, MY.

MY: Inte du heller.

ADRIAN reser sig upp och går fram till MY och lyfter upp henne i en kram. Han släpper efter ett tag, men de står fortfarande kvar och kramas.

MY: Säg inte att det är ditt fel, för det är det inte. Det var inte ditt fel. Inget av det.

ADRIAN kramar MY hårt igen.

MY: Linn och Viktor sade att de skulle komma hit en liten stund. Är det okej?

ADRIAN: (med ett litet leende)

Kom.

MY och ADRIAN går av scenen tillsammans.

AKT 2 SCEN 32

INT. SAGAS BADRUM - EFTERMIDDAG

Scenen börjar helt nedsläckt innan SAGA, i underkläder, (ok med vanliga kläder annars) börjar tända en grupp levande ljus som står på ett bord, vilket kommer bli scenens enda ljuskälla. (förslagsvis skulle det kunna vara andra tända ljus i scenens kanter, men sen vet jag inte ang. brandsäkerhet, men poängen är minimala ljuskällor, helst levande)

Bredvid bordet står ett badkar. (förslagsvis på hjul, för om et skulle gå, ett badkar fyllt med vatten för att få scenen mer dramatisk, rå och äkta) På bordet står även en vodkaflaska burk piller.

När SAGA är klar med att tända ljuset, lägger hon sig ner i badkaret och tittar upp i taket.

SAGA: (hög och klar röst)

Psalm 23:4 - 'Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig. Din käpp och stav de tröstar mig'.

SAGA reser sig upp och står nu upp i badkaret. Hon sväljer en stor mängd piller, mycket fler än tidigare, och sköljer ner det med vodka som hon dricker törstigt som om det vore vatten. Hon vajar lätt, men ramlar inte.

SAGA: (tittar ut mot publiken)
Du har lovat att vara här för mig. Du, skaparen av allt, har lovat att vara med dina skapelser, leda oss till framgång och lycka. Du säger att våra rädslor försvinner när du är med oss, men sanningen är, du är aldrig här för oss. Du lämnade oss nakna och försvarslösa, och jag hatar dig för det.

(kort paus)

Men jag är inte rädd. Jag har aldrig varit rädd.

SAGA sätter sig sakta ner i badkaret, först i fosterställning och stirrar ut på publiken, innan hon sluter sina ögon och låter sig själv sjunka ner i vattnet.

EMBLA: (ropar) (V.O.)
SAGA! SAGA, VAR ÄR DU?

Ljud av fötter som springer hörs tills EMBLA kommer in på scenen och får syn på SAGA som ligger under vattenytan.

EMBLA: SAGA! För i helvete!

EMBLA springer fram till badkaret och lyfter upp SAGA ur badet och står tillslut med en medvetslös SAGA i famnen.

EMBLA: (ropar)
HJÄLP MIG, SNÄLLA, FORT KOM!

ALICE springer in och stannar upp så fort hon ser synen.

EMBLA: (lägger ner SAGA på golvet)
Hjälp mig! Hon andas inte-

ALICE springer fram och knuffar EMBLA bort från SAGAS livlösa kropp.

ALICE: (skriker)
VAD I HELVETE HAR DU GJORT?!

(vänder blicken ner mot SAGA och försöker lyssna efter andetag och hjärtslag)

EMBLA: (panikslaget)
Jag fann henne såhär nyss, jag svär, jag har inte gjort någont-

ALICE: (skriker)
GÅ! Gå härifrån, jag vill aldrig mer se dig igen!
(tittar sig förtvivlat omkring)
MAMMA! PAPPA! RING AMBULANSEN!

EMBLA: Alice, snälla, lyssna på mig-

ALICE: Kan du inte fatta för i helvete? DRA, DU HAR GJORT
TILLRÄCKLIGT MYCKET SKADA!

EMBLA backar tillbaka medan ALICE börjar hjärt- och lungräddning.

ALICE: (skriker förtvivlat)
LÄMNA MIG INTE ENSAM!

ALICE faller förtvivlat av utmattning på SAGAS kropp och ett väldigt högt, nästan öronbedövande högt, hjärtslag hörs.

AKT 2 SCEN 33

EXT. SKOLGÅRDEN - EFTERMIDDAG

VIKTOR och EMBLA kommer ut från skolgården. EMBLA bär på sin stora sportväska.

EMBLA: Tack för att jag fick sova hos dig i natt, verkligen.

VIKTOR: (skakar på huvudet)
Det är ingen fara.
(försiktigt)
Vad hände egentligen?

EMBLA: Hon hade tagit massa piller och alkohol. Jag hittade henne medvetslös i badkaret... Har du pratat med henne?

VIKTOR: Mm, men bara familjen får vara där nu. Hon har vaknat i alla fall, men vägrar prata.

EMBLA: Skulle jag också ha gjort, vad ska man säga till sin familj efter man försökt ta livet av sig liksom?

VIKTOR rycker på axlarna samtidigt som LOVINA kommer och EMBLA stannar upp.

EMBLA: Viktor, jag ringer dig sen, okej?

VIKTOR: Absolut, säg bara till om det är något.

VIKTOR går och LOVINA kommer fram till EMBLA och de kramar varandra som om det vore sista gången de skulle ses.

LOVINA: Jag har saknat dig så mycket.

EMBLA: Inte mer än vad jag har saknat dig.

LOVINA och EMBLA släpper taget och EMBLA tar LOVINAS hand.

EMBLA: Kom, så sätter vi oss.

De går och sätter sig på en parkbänk på skolgården och är tysta för ett tag.

EMBLA: Så, jag antar att det är någon mer anledning till varför du är här, förutom att du saknar mig.

LOVINA: Mamma kickade ut honom.

EMBLA: Va?

LOVINA: Han är borta, Embla.

(ler)

Du kan komma hem nu.

EMBLA: På riktigt?!

(utbrister glädjetjut och kramar

LOVINA)

Vad hände? Jag trodde aldrig att det där äcklet skulle acceptera att gå.

- LOVINA: (skakar på huvudet)
Han var inte okej med det, i början. Det som hände var att jag kom hem sent på kvällen från Johanna och han slog henne-
- EMBLA: (avbryter) (argt)
Slog han henne? Jag vill nästan döda honom, men bara nästan, för jag vill inte sänka mig till hans nivå.
- LOVINA: Tyst nu, jag försöker berätta vad som hände.
Mamma var blodig i ansiktet och det som hände sen var i alla fall att jag knuffade till honom, och eftersom han inte var förberedd på det, ramlade han in i köksön. Han började skrika massa ord till mig och när han tänkte slå mig också, blev mamma jättearg och sa att han skulle packa sina saker och aldrig komma tillbaka.
- EMBLA: WHOA, heja mamma! Wow, det trodde jag verkligen inte om henne!
- LOVINA: Hon var svinarg, bad mig att gå in på mitt rum och jag hörde bara hennes röst. Efter en timme hade skrikandet slutat och han stod i hallen med packade väskor. Jag har aldrig sett honom se så arg ut förut! Mamma stod med armarna i kors och kramade mig när jag kom och sa till honom: "Du kan vänta dig en anmälan det första som händer imorgon." Han gick utan ett ord och mamma kramade mig och viskade att du ska komma hem igen.
- EMBLA: Den här veckan har varit så jävla konstig. Först skär sig Adrian, sen stötte jag på Alices granne helt naken i trapphuset, Saga försöker ta självmord och mamma kastar ut honom. Jag tror att jag har använt upp alla händelser för en livstid typ!
- LOVINA: (skrattar)
Och oavsett vad som händer är du dig alltid lik och verkar hitta humor i allt.
(kramar EMBLA)
Du får verkligen komma hem nu. Han är borta, för alltid.

Mamma skulle anmäla honom idag för misshandel och som hon ser ut nu så har de rätt så mycket att gå på.

EMBLA: (oroligt)

Hur skadad är hon?

LOVINA: Inte så mycket, hon behövde inte åka till sjukhuset, men det är tydliga blåmärken och sår. De kommer att läka, så oroa dig inte så mycket. Mamma sa det i alla fall, så jag hoppas att det är så.

EMBLA: Vi borde fira, åh,

(skrattar)

det här är så sjukt överkligt och ändå är det helt verkligt!
Åh, jag vill bara ställa mig upp och skrika.

LOVINA: Gör det då.

EMBLA: Är du seriös?

LOVINA: (ställer sig upp och drar med EMBLA)

Varför skulle jag inte? Ska vi köra på tre?

EMBLA: Varifrån fick du din humor helt plötsligt?

LOVINA: (skrattar) (vänder sig mot EMBLA och de står mittemot varandra)

Ett...

EMBLA: Två...

LOVINA: TRE!

Allt blir mörkt.

AKT 2 SCEN 34

INT. SJUKHUSET - MORGON

SAGA sitter upp i sängen och ALICE kommer in med två smörgåsar och ger ena till SAGA. SAGA tittar misstänksamt på sin smörgås och ALICE sätter sig på en stol bredvid sängen.

ALICE: Det fanns inte så många att välja mellan, men de verkar helt okej. Hur mår du?

SAGA: Det gör ont i kroppen och jag är trött hela tiden.
(tar en tugga av sin macka och gör en grimas)

Jag har helt klart smakat bättre smörgåsar. Vad har mamma och pappa sagt? De säger typ inte så mycket till mig, och jag orkar inte riktigt prata med dem heller, så jag låtsas sova varje gång de kommer.

ALICE: De är jätteleedsna. De skuldbelägger sig själv ganska mycket, tror jag.

(tittar nervöst ner i knät och fingrar på klänningen)
Jag är också arg på mig själv.

SAGA: Varför då?

ALICE: För jag har varit en jättedålig syster.

(viskar)

Jag förstod inte att du kände att du var sämre än jag. Jag har aldrig sett mig själv som perfekt eller något. Jag har alltid varit avundsjuk på dig för att du har vågat så mycket medan jag själv bara suttit i ett hörn ensam och varit tyst. Jag trodde aldrig att du mådde så dåligt... Att du skulle...

SAGA: Det är en hård värld, du måste göra drastiska saker för att synas...

ALICE: Jag vill inte att du ska göra det här igen.

SAGA: (skrattar lätt)

Jo, det förstår jag. Vi får se vart världen tar mig.

(paus)

Hur är det mellan dig och Viktor?

ALICE: Jag vet inte, lite konstigt. Han smsade mig lite hastigt om att det var något med Adrian, men jag har inte svarat. Borde jag?

SAGA: Om du har något att säga, så gör det. Men känner du att du inte kan komma någon vart med det, så behöver du inte.

ALICE: Det känns inte riktigt som att jag och Viktor har varit tigha på länge.

SAGA: (rycker på axlarna)
Så är det bara ibland, man glider ifrån sina vänner förr eller senare när man upptäcker att det inte finns så mycket mer att upptäcka om varandra. Det behöver inte vara någonting fel i det. Okej?

Innan ALICE hinner svara, kommer EMBLA in. ALICE ställer sig hastigt upp.

ALICE: (argt)
Vad gör du här?

EMBLA: Snälla kan jag bara få-

ALICE: Nej, du har redan gjort tillräckligt med skada.

SAGA: Alice, nej, det är lugnt.

ALICE tittar osäkert på SAGA.

ALICE: Är du säker?

SAGA: Det var inte hennes fel. Hon gjorde ingenting. Hon bara hittade mig.

(tittar på EMBLA)
Kom hit och sätt dig.

EMBLA tar en stol och sätter sig på andra sidan om sängen. Hon tittar nervöst på ALICE som tittar bort.

EMBLA: Hur mår du?

SAGA: (rycker på axlarna)
Maten smakar skit, det luktar konstigt här och sängen är hård. Men jag vet inte, jag har en psykolog som jag måste prata med och ska sättas in på intensivvård nu.

EMBLA: För drogmissbruk?

SAGA: Mm, och alkohol och självhat. Något sådant, jag orkar inte lyssna på dem när de pratar.

EMBLA: Är hen bra? Din psykolog?

SAGA: (rycker på axlarna)
Helt okej, lite gammal kanske, frågar om ganska mycket konstigt, som om mitt sexliv och hur aktivt det är typ.

EMBLA skrattar lätt och drar handen genom håret.

ALICE: (anklagande)
Varför är du här?

EMBLA: Kanske för att senast jag såg Saga så låg hon halvdöd i badkaret och jag kände spontant att jag kanske borde kolla hur hon mår.

SAGA: (drar av täcket och börjar gå av sängen)
Det känns som att ni borde prata ensamma. Jag ska ta och gå till cafeterian och se om det finns något godare än det blaskiga kaffet från automaten.

SAGA går ut från rummet och EMBLA och ALICE står mittemot varandra med sängen emellan. EMBLA sätter sig på sängen och tittar på ALICE.

EMBLA: Alice, jag-

ALICE: Är du fortfarande intresserad av Saga?

EMBLA: Va, nej! Jag var aldrig det. När jag såg dig första dagen i skolan blev jag förvirrad, jag hade inte tänkt mig att vi skulle ses igen, vad var oddsen liksom? Jag grät när du hade åkt i somras och jag trodde att jag aldrig skulle få träffa dig mer. Men sen verkade du inte vilja, och Saga råkade bara vara där.

ALICE: (anklagande)

Hon "råkade bara vara där"? Det är inte riktigt det som
beslutar ifall man ska ha sex med en person.

EMBLA: Jag vet att du är arg på mig, jag vet att du är ledsen och
besviken. Men jag säger nu, jag vill ha dig. När jag tänker
på att ha någon att vakna upp bredvid på morgonen, att
dricka svart kaffe med och pussa god natt varje kväll, då
tänker jag på dig. Jag vet inte så mycket om framtiden, men
jag vet att jag vill ha dig nu, vi, oss, tillsammans. Och
jag hoppas att du också vill det.

(skrattar)

Och herregud, jag tror inte jag har varit såhär djup på
länge, så det vore lite stelt om du ställde dig upp och gick
nu, så jag hoppas verkligen att du inte gör det.

ALICE tittar tveksamt på EMBLA innan hon själv sätter sig i sängen
bredvid EMBLA.

AKT 2 SCEN 35

INT. EMBLAS RUM

ALICE och EMBLA sitter på EMBLAS säng. De sitter mittemot varandra
med liksom, benen över den andres, så att ens ben går runt
personen mittemot, och de håller händer.

ALICE: (försiktigt)

Tänk om hon inte gillar mig.

EMBLA: Oroa dig inte, hon kommer göra det. Jag delar ju gener med
henne, och jag älskar dig.

ALICE: Jag älskar dig med.

EMBLA: Fast det vore lite stelt ifall mamma blir kär i dig.

ALICE: (skrattar)

Jag hoppas verkligen inte det.

EMBLA: Ditt skratt är vackert.

ALICE: Hur kan det vara vackert?

EMBLA: (rycker på axlarna)

Jag vet inte, men det känns ganska party i magen när jag hör det.

(pussar ALICE lätt)

Hur är det med Saga?

ALICE: De håller koll på henne hela tiden, och vi får inte träffa henne så ofta nu när hon ska behandlas. Men hon säger att de är snälla och att hon börjar förstå mer vad hon har för problem. Hon säger också att jag inte ska lägga skulden på mig själv för det som hände.

EMBLA: (skakar på huvudet)

Det har hon rätt i, sånt här är komplicerat och ingenting som kan förväntas ska lösas av en i vår ålder, och verkligen inte ens syskon.

EMBLAS mamma och LOVINA kommer in i lägenheten.

MAMMA: Embla, vi är hemma nu!

LOVINA kommer in med shoppingkassar och sjunker ner på golvet.

LOVINA: (suckar)

Jag är såååå trött! Mamma drog runt mig i typ hundra olika butiker för hon har börjat klaga på att mina kläder är för små.

EMBLA: (skrattar)

Jag vet hur det är, fatta då hur mycket hon ville handla åt mig när jag skulle till Australien.

ALICE: Är det där en BY NINA LINDELL-kasse?

LOVINA: Ja, mamma älskar hennes kläder och blir helt lyrisk när vi är där inne. Och om man trodde det var jobbigt, så lägg på det att Ninas dotter går i min klass.

MAMMA kommer in och håller på att sätta upp håret i en hästsvans.

MAMMA: (samtidigt som hon går in)
Lovina, innan du börjar packa upp, måste du hänga upp de
kläder som redan ligger på golvet.
(vänder sig mot EMBLA)
Jag tänkte göra en lite sen lunch nu, vad är du sugen på?
(ser ALICE)
Och vem är din vän?

ALICE och EMBLA tittar på varandra.

EMBLA: Det här är min flickvän, Alice.

AKT 2 SCEN 36

INT. ADRIANS VARDAGSRUM - EFTERMIDDAG

VIKTOR sitter med ADRIAN, LINN, mamma ÅSA och lillasyster MY.
ADRIANS handled är lindad och han sitter mellan LINN och sin
mamma. På golvet vid ADRIANS fötter MY och lutar sig mot
ADRIANS ben. VIKTOR sitter i en fåtölj mittemot dem andra.

ADRIANS mamma ÅSA kommer in med ett vykort i handen.

ÅSA: (håller upp vykortet)
Anton har varit uppe i Frihetsgudinnan!

LINN: Adrian, du och jag borde åka dit någon gång, kanske nu på
höstlovet. Du och jag, så kan vi träffa Anton också.
(lutar sitt huvud mot ADRIANS axel)

ADRIAN: (långsamt)
Mm, det skulle vara mysigt.

MY: Jag vill också åka dit! Snälla kan jag få följa med?

ÅSA: Du och jag kan åka tillsammans någon dag.

MY: Varför får inte jag åka med Adrian och Linn?

ADRIAN skrattar lätt och ser ner på sin syster.

ADRIAN: Du förstår när du blir äldre.

(vänder sig mot ÅSA)

Vad skrev han mer?

ÅSA: Att han har hittat en jättefin lägenhet som han flyttar in i snart och att skolan verkar hittills jättebra.

MY: När kommer han hem igen?

ÅSA: Det har han inte skrivit, men jag antar till jul åtminstone.

ÅSA: (fortsätter skämtsamt)

Annars får jag väl åka dit och hämta honom själv!

De andra skrattar och ljuset tonas ner lite och ett starkare ljus riktar på VIKTOR. Han tittar på de andra och ler. De andra använder kroppsspråk att visa att de konverserar med engagemang och glädje.

VIKTOR: (V.O.)

Jag tittar på dem och ser sorg, lycka och kärlek. När jag började den här terminen, trodde jag att kärleken mellan ett kärlekspär är den bästa och största kärleken; kärleken mellan mig och Sofia, Adrian och Linn, våra föräldrar. Men det finns så mycket mer - den kärlek jag ser i Adrians familj och den kärleken jag känner för Adrian. I hetsen och sökandet efter att hitta den perfekta partnern glömmar vi ofta den här kärleken, vi är helt förblindande av fantasierna om total perfektion. Det är först nu jag inser vikten av den kärlek som jag redan har runt omkring mig. Jag vill vara här och känna den, jag vill se alla känna den, och det är det som gör livet till någonting värt leva för.

SLUT